UREDBA (EU) 2019/877 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 20. maja 2019

o spremembi Uredbe (EU) št. 806/2014 glede sposobnosti kreditnih institucij in investicijskih podjetij za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke ([1]),

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ([2]),

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ([3]),

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Odbor za finančno stabilnost je 9. novembra 2015 objavil dokument o pogojih za skupno sposobnost pokrivanja izgub (TLAC) (v nadaljnjem besedilu: standard TLAC), ki ga je skupina G-20 potrdila še isti mesec. Cilj standarda TLAC je zagotoviti, da imajo globalne sistemsko pomembne banke, ki so v okviru Unije opredeljene kot globalne sistemsko pomembne institucije (GSPI), potrebno sposobnost pokrivanja izgub in dokapitalizacije, ki bi pomagala zagotoviti, da lahko med reševanjem in takoj po njem te institucije še naprej opravljajo kritične funkcije, ne da bi bila ogrožena sredstva davkoplačevalcev, torej javna sredstva, ali finančna stabilnost. Komisija se je v svojem sporočilu z dne 24. novembra 2015 z naslovom „Dokončanje bančne unije“ zavezala, da bo do konca leta 2016 predložila zakonodajni predlog, s katerim se bo lahko standard TLAC začel izvajati v pravu Unije do mednarodno dogovorjenega roka, in sicer leta 2019.

(2) Pri izvajanju standarda TLAC v pravu Unije je treba upoštevati veljavno posebno minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti (MREL) za institucije, ki se uporablja za vse kreditne institucije in investicijska podjetja (v nadaljnjem besedilu: institucije) s sedežem v Uniji in tudi za vse druge subjekte, kot je določeno v Direktivi 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta ([4]) (v nadaljnjem besedilu: subjekti). Standard TLAC in MREL zasledujeta isti cilj, to je zagotoviti, da imajo institucije in subjekti s sedežem v Uniji ustrezno sposobnost pokrivanja izgub in dokapitalizacije, zato bi morali biti ti dve zahtevi dopolnilna elementa skupnega okvira. Z operativnega vidika bi bilo treba harmonizirano najnižjo raven standarda TLAC za GSPI (v nadaljnjem besedilu:

([1]) UL C 34, 31.1.2018, str. 17.
([2]) UL C 209, 30.6.2017, str. 36.
([3]) Stališče Evropskega parlamenta z dne 16. aprila 2019 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 14. maja 2019.
([4]) Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 173, 12.6.2014, str. 190).

minimalna zahteva glede TLAC) v zakonodajo Unije uvesti s spremembami Uredbe (EU) št. 575/2013 ([5]), posebni pribitek za institucije, ki so GSPI, in posebno zahtevo za institucije, ki niso GSPI, imenovano MREL, pa bi bilo treba obravnavati s ciljno usmerjenimi spremembami Direktive 2014/59/EU in Uredbe (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ([6]).

Določbe Uredbe (EU) št. 806/2014, kakor je bila spremenjena s to uredbo, o sposobnosti institucij in subjektov za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo bi bilo treba uporabljati skladno z določbami iz Uredbe (EU) št. 575/2013 ter direktiv 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta ([7]) in 2014/59/EU.

(3) Dejstvo, da države članice, ki sodelujejo v enotnem mehanizmu za reševanje (EMR), nimajo harmoniziranih pravil v zvezi z izvajanjem standarda TLAC povzroča dodatne stroške in pravno negotovost, čezmejnim institucijam in subjektom pa otežuje uporabo instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov. Poleg tega dejstvo, da ni harmoniziranih pravil Unije, povzroča izkrivljanje konkurence na notranjem trgu, saj se lahko stroški, ki jih imajo institucije in subjekti zaradi izpolnjevanja veljavnih zahtev in spoštovanja standarda TLAC, v posameznih državah članicah, ki sodelujejo v EMR, precej razlikujejo. Zato je treba odpraviti navedene ovire za delovanje notranjega trga in preprečiti izkrivljanje konkurence, ki nastaja, ker ni harmoniziranih pravil glede izvajanja standarda TLAC. Posledično je ustrezna pravna podlaga za to uredbo člen 114 Pogodbe o delovanju Evropske unije.

(4) V skladu s standardom TLAC bi morala Uredba (EU) št. 806/2014 še naprej priznavati strategijo reševanja z eno vstopno točko in tudi strategijo reševanja z več vstopnimi točkami. V okviru strategije reševanja z eno vstopno točko se reši samo en subjekt v skupini, običajno nadrejena družba, za druge subjekte v skupini, običajno podrejene družbe, pa se postopek reševanja ne začne, temveč se njihove izgube in potrebe po dokapitalizaciji prenesejo na subjekt, ki ga je treba rešiti. V okviru strategije reševanja z več vstopnimi točkami bi se lahko rešilo več subjektov v skupini. Pomembno je, da se jasno opredelijo subjekti, ki jih je treba rešiti (v nadaljnjem besedilu: subjekti v postopku reševanja), torej subjekti, za katere bi bilo mogoče uporabiti ukrepe za reševanje, ter njihove podrejene družbe (v nadaljnjem besedilu: skupine v postopku reševanja), da se učinkovito uporabi zaželena strategija reševanja. Ta opredelitev je pomembna tudi za to, da se določi raven uporabe pravil o sposobnosti pokrivanja izgub in dokapitalizaciji, ki bi jo morale uporabljati institucije in subjekti. Zato je treba uvesti pojma „subjekt v postopku reševanja“ in „skupina v postopku reševanja“ ter spremeniti Uredbo (EU) št. 806/2014 glede načrtovanja reševanja skupine, da bi se izrecno zahtevalo, da Enotni odbor za reševanje (v nadaljnjem besedilu: odbor) v skupini opredeli subjekte v postopku reševanja in skupine v postopku reševanja ter ustrezno upošteva posledice vsakršnega načrtovanega ukrepa v skupini, da se zagotovi učinkovito reševanje skupine.

(5) Odbor bi moral zagotoviti, da imajo institucije in subjekti ustrezno sposobnost pokrivanja izgub in dokapitalizacije, da zagotovijo nemoteno in hitro pokrivanje izgub in dokapitalizacijo pri reševanju s čim manjšim učinkom na davkoplačevalce in finančno stabilnost. To bi bilo treba doseči tako, da bi institucije izpolnile posebno MREL za institucije, kot je določena v Uredbi (EU) št. 806/2014.

(6) Da bi se imenovalci za merjenje sposobnosti institucij in subjektov za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo uskladili s tistimi iz standarda TLAC, bi morala biti MREL izražena kot odstotek zneska skupne izpostavljenosti tveganju in mere skupne izpostavljenosti zadevne institucije ali subjekta, institucija ali subjekt pa bi morala hkrati izpolnjevati ravni iz teh dveh merjenj.

([5]) Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).

([6]) Uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL L 225, 30.7.2014, str. 1).

([7]) Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).

(7) Da bi zagotovili enake konkurenčne pogoje za institucije in subjekte s sedežem v Uniji, tudi na globalni ravni, bi morala biti merila primernosti za obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument reševanja s sredstvi upnikov, za MREL tesno usklajena s tistimi iz Uredbe (EU) št. 575/2013 za minimalno zahtevo glede TLAC, vendar ob upoštevanju dopolnilnih prilagoditev in zahtev, uvedenih s to uredbo. Zlasti bi morali biti nekateri dolžniški instrumenti z vgrajeno komponento izvedenega finančnega instrumenta, kot so nekateri strukturirani vrednostni papirji, pod določenimi pogoji primerni za izpolnitev MREL, če imajo fiksen ali naraščajoč znesek glavnice, izplačljiv ob vnaprej znani zapadlosti, in je s to komponento izvedenega finančnega instrumenta povezan samo dodaten donos, ki je odvisen od donosnosti referenčnega sredstva. Glede na takšne pogoje se pričakuje, da bodo imeli navedeni dolžniški instrumenti visoko sposobnost pokrivanja izgub in se bodo zlahka uporabili za reševanje s sredstvi upnikov v primeru reševanja. Kadar institucije ali subjekti razpolagajo s kapitalom, ki presega kapitalske zahteve, to samo po sebi ne bi smelo vplivati na odločitve v zvezi z določitvijo MREL. Poleg tega bi morale imeti institucije in subjekti možnost, da MREL v katerem koli delu, ki jih zadeva, izpolnijo s kapitalom.

(8) Obseg obveznosti, uporabljen za izpolnitev MREL, načeloma vključuje vse obveznosti, ki izhajajo iz terjatev navadnih nezavarovanih upnikov (v nadaljnjem besedilu: nepodrejene obveznosti), razen če ne izpolnjujejo posebnih meril primernosti iz te uredbe. Da bi se z učinkovito uporabo instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov izboljšala rešljivost institucij in subjektov, bi moral imeti odbor možnost zahtevati, naj se MREL izpolni s kapitalom in drugimi podrejenimi obveznostmi, zlasti kadar je jasno, da bodo upniki, katerih sredstva se uporabijo za reševanje, pri tem reševanju verjetno utrpeli izgube, ki bodo presegale izgube, ki bi jih imeli v okviru običajnega insolvenčnega postopka. Odbor bi moral oceniti potrebo, da se od institucij in subjektov zahteva izpolnjevanje MREL s kapitalom in drugimi podrejenimi obveznostmi, kadar znesek obveznosti, izključen iz uporabe instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov, doseže določen prag v okviru razreda obveznosti, ki vključuje obveznosti, primerne za izpolnjevanje MREL. Institucije in subjekti bi morali izpolniti MREL s kapitalom in drugimi podrejenimi obveznostmi do ravni, potrebne za preprečitev, da bi imeli njihovi upniki izgube, ki bi presegale izgube, ki bi jih ti upniki utrpeli v okviru običajnega insolvenčnega postopka.

(9) Vsakršna podrejenost dolžniških instrumentov, ki jo odbor zahteva za MREL, ne bi smela posegati v možnost, da se minimalna zahteva glede TLAC delno izpolni z nepodrejenimi dolžniškimi instrumenti v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013, kot je dovoljeno s standardom TLAC. Za subjekte v postopku reševanja v okviru GSPI, v okviru skupin v postopku reševanja s sredstvi nad 100 milijard EUR (banke na najvišji ravni) in za subjekte v postopku reševanja v okviru skupin v postopku reševanja s sredstvi pod 100 milijard EUR, za katere nacionalni organ za reševanje meni, da bi njihov propad verjetno pomenil sistemsko tveganje, ob upoštevanju razširjenosti vlog in odsotnosti dolžniških instrumentov v modelu financiranja, omejenega dostopa do kapitalskih trgov za kvalificirane obveznosti in odvisnosti od navadnega lastniškega temeljnega kapitala za izpolnitev MREL, bi moral imeti odbor možnost zahtevati, da se del MREL, ki ustreza ravni pokrivanja izgub in dokapitalizacije iz člena 27(7) Uredbe (EU) št. 806/2014, kot je bila spremenjena s to uredbo, izpolni s kapitalom in drugimi podrejenimi obveznostmi, vključno s kapitalom, uporabljenim za izpolnitev zahteve po skupnem blažilniku iz Direktive 2013/36/EU.

(10) Odbor bi moral imeti možnost, da na prošnjo subjekta v postopku reševanja zmanjša del MREL, ki bi ga bilo treba izpolniti s kapitalom in drugimi podrejenimi obveznostmi, do mejne vrednosti, ki predstavlja odstotek zmanjšanja, ki je na podlagi člena 72b(3) Uredbe (EU) št. 575/2013 mogoče v zvezi z minimalno zahtevo glede TLAC, določeno v navedeni uredbi. V skladu z načelom sorazmernosti bi moral imeti odbor možnost zahtevati, da se MREL izpolni s kapitalom in drugimi podrejenimi obveznostmi, kolikor skupna raven zahtevane podrejenosti v obliki kapitala in postavk kvalificiranih obveznosti zaradi obveznosti institucij in subjektov, da izpolnijo minimalno zahtevo glede TLAC ter MREL in, kadar je ustrezno, zahtevo po skupnem blažilniku iz Direktive 2013/36/EU, ne presega ravni pokrivanja izgub in dokapitalizacije iz člena 27(7) Uredbe (EU) št. 806/2014, kakor je bila spremenjena s to uredbo, ali, če je višji, zneska formule, ki je določena v tej uredbi in temelji na bonitetnih zahtevah v okviru stebra 1 in stebra 2 ter zahtevi po skupnem blažilniku.

(11) Za posebne banke na najvišji ravni bi moral odbor pod pogoji, ki jih mora oceniti, raven minimalne zahteve za podrejenost omejiti na določen prag, pri čemer bi moral upoštevati tudi morebitno tveganje, da bi tako nesorazmerno vplival na poslovni model teh institucij. Ta omejitev ne bi smela posegati v možnost, da se določi

zahteva za podrejenost nad tem pragom prek zahteve po podrejenosti v okviru stebra 2, med drugim pod pogoji, ki se uporabljajo za ta steber, na podlagi alternativnih meril, in sicer ovir za rešljivost, ali izvedljivosti in verodostojnosti strategije reševanja ali pa tveganosti institucije.

(12) MREL bi morala institucijam in subjektom omogočiti, da pokrijejo izgube, ki naj bi po pričakovanjih nastale pri reševanju ali v trenutku, ko postane njihovo poslovanje neuspešno, kot je primerno, in da se dokapitalizirajo po izvedbi ukrepov, določenih v načrtu reševanja, ali po reševanju skupine v postopku reševanja. Odbor bi moral na podlagi strategije reševanja, ki jo izberejo, ustrezno utemeljiti naloženo raven MREL ter brez nepotrebnega odlašanja preučiti to raven, da bi se upoštevale morebitne spremembe ravni zahteve iz člena 104a Direktive 2013/36/EU. Naložena raven MREL kot taka bi morala biti vsota zneskov izgub, pričakovanih pri reševanju, ki ustrezajo kapitalskim zahtevam institucije ali subjekta, in znesku za dokapitalizacijo, s katerim lahko institucija ali subjekt po reševanju ali po izvajanju pooblastil za odpis ali konverzijo izpolni svoje kapitalske zahteve, potrebne za pridobitev dovoljenja, da lahko opravlja svoje dejavnosti v skladu z izbrano strategijo reševanja. Odbor bi moral zneske za dokapitalizacijo prilagoditi navzdol ali navzgor glede na morebitne spremembe, ki bi izhajale iz ukrepov, določenih v načrtu reševanja.

(13) Odbor bi moral imeti možnost povečati znesek za dokapitalizacijo, da se zagotovi zadostno zaupanje trga v institucijo ali subjekt po izvedbi ukrepov, iz načrta reševanja. Zahtevana raven blažilnika za zaupanje trga bi morala instituciji ali subjektu omogočiti, da v ustreznem obdobju še naprej izpolnjuje pogoje za pridobitev dovoljenja, vključno s tem, da instituciji ali subjektu dovoli, da pokrije stroške v zvezi s prestrukturiranjem svojih dejavnosti po reševanju, in da ohrani zadostno zaupanje trga. Blažilnik za zaupanje trga bi bilo treba določiti s sklicevanjem na del zahteve po skupnem blažilniku iz Direktive 2013/36/EU. Odbor bi moral raven blažilnika za zaupanje trga prilagoditi navzdol, če bi nižja raven zadoščala za zagotovitev ustreznega zaupanja trga, ali navzgor, če bi bila višja raven potrebna za zagotovitev, da subjekt po ukrepih, določenih v načrtu reševanja, v ustreznem obdobju še naprej izpolnjuje pogoje za pridobitev dovoljenja in ohrani zadostno zaupanje trga.

(14) V skladu z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2016/1075 ([8]) bi moral odbor preučiti bazo vlagateljev v instrumente posamezne institucije ali subjekta za izpolnjevanje MREL. Če imajo znaten del instrumentov institucije ali subjekta za izpolnjevanje MREL mali vlagatelji, ki morda niso prejeli ustreznih informacij o relevantnih tveganjih, bi lahko to samo po sebi pomenilo oviro za rešljivost. Poleg tega, če imajo velik del instrumentov institucije ali subjekta za izpolnjevanje MREL druge institucije ali subjekti, bi lahko sistemska posledica odpisa ali konverzije prav tako predstavljala oviro za rešljivost. Kadar odbor odkrije oviro za rešljivost, ki izhaja iz velikosti in narave določene baze vlagateljev, bi moral imeti možnost, da instituciji ali subjektu priporoči, naj takšno oviro odpravi.

(15) Odbor bi moral za izboljšanje rešljivosti GSPI imeti možnost, da poleg minimalne zahteve glede TLAC iz Uredbe (EU) št. 575/2013 GSPI naloži še posebno MREL za institucije. Ta posebna MREL za institucije bi se morala naložiti, če minimalna zahteva glede TLAC ne zadostuje za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo GSPI v skladu z izbrano strategijo reševanja.

(16) Odbor bi moral pri določitvi ravni MREL upoštevati stopnjo sistemskega pomena institucije ali subjekta in morebitni negativni vpliv njegovega propada na finančno stabilnost. Upoštevati bi moral potrebo po enakih konkurenčnih pogojih za GSPI in druge primerljive institucije ali subjekte, ki so sistemsko pomembni

([8]) Delegirana uredba Komisije (EU) 2016/1075 z dne 23. marca 2016 o dopolnitvi Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta glede regulativnih tehničnih standardov, ki določajo vsebino načrtov sanacije, načrtov reševanja in načrtov reševanja skupine, minimalna merila, ki naj bi jih pristojni organ ocenil v zvezi z načrti sanacije in načrti sanacije skupine, pogoje za finančno podporo v skupini, zahteve o neodvisnih ocenjevalcih vrednosti, pogodbeno priznavanje pooblastil za odpis in konverzijo, postopke in vsebino zahtev v zvezi z obveščanjem in obvestilom o mirovanju ter operativno delovanje kolegijev za reševanje (UL L 184, 8.7.2016, str. 1).

v sodelujočih državah članicah. Zato se MREL za institucije ali subjekte, ki niso GSPI, vendar imajo v sodelujočih državah članicah sistemski pomen, ki je primerljiv s sistemskim pomenom GSPI, ne bi smela nesorazmerno razlikovati od ravni in sestave MREL, ki se na splošno določi za GSPI.

(17) V skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013 bi se morala MREL uporabljati za institucije ali subjekte, opredeljene kot subjekti v postopku reševanja, samo na konsolidirani ravni skupine v postopku reševanja. To pomeni, da bi morali subjekti v postopku reševanja za izpolnitev svojih MREL zunanjim tretjim upnikom, za reševanje katerih bi se v primeru, da se za organ za reševanje začne postopek reševanja, uporabila sredstva upnikov, izdati kvalificirane instrumente in postavke.

(18) Institucije ali subjekti, ki niso subjekti v postopku reševanja, bi morali MREL izpolniti na individualni ravni. Potrebe teh institucij ali subjektov po pokrivanju izgub in dokapitalizaciji bi načeloma morali zadovoljiti njihovi subjekti v postopku reševanja, in sicer z neposredno ali posredno pridobitvijo kapitalskih instrumentov in instrumentov kvalificiranih obveznosti s strani teh subjektov v postopku reševanja, ki jih izdajo te institucije ali subjekti, ter z njihovim odpisom ali konverzijo v lastniške instrumente, kadar poslovanje teh institucij ali subjektov ni več uspešno. Kot taka bi se morala MREL, ki se uporablja za institucije ali subjekte, ki niso subjekti v postopku reševanja, uporabljati skupaj in skladno z zahtevami, ki se uporabljajo za subjekte v postopku reševanja. To bi moralo odboru omogočiti, da skupino v postopku reševanja reši, ne da bi postopek reševanja začel še za nekatere njene podrejene družbe, in tako prepreči morebitne motnje na trgu. Uporaba MREL za institucije ali subjekte, ki niso subjekti v postopku reševanja, bi morala ustrezati izbrani strategiji reševanja, zlasti pa po dokapitalizaciji teh institucij ali subjektov ne bi smela spremeniti lastniškega razmerja med njimi in njihovo skupino v postopku reševanja.

(19) Če imajo subjekt v postopku reševanja ali nadrejena družba in njene podrejene družbe sedež v isti državi članici in so del iste skupine v postopku reševanja, bi moral imeti odbor možnost, da tem podrejenim družbam, ki niso subjekti v postopku reševanja, omogoči, da opustijo uporabo MREL, ki se uporablja zanje, ali jim dovoli, da MREL izpolnijo z zavarovanimi jamstvi med nadrejeno družbo in njenimi podrejenimi družbami, pri čemer se ta lahko sprožijo, ko so izpolnjeni časovni pogoji, enakovredni časovnim pogojem, pod katerimi se lahko kvalificirane obveznosti odpišejo ali konvertirajo. Zavarovanje s premoženjem, ki se uporabi za jamstvo, bi moralo biti visoko likvidno ter imeti minimalno tržno in kreditno tveganje.

(20) V Uredbi (EU) št. 575/2013 je določeno, da lahko pristojni organi za kreditne institucije, ki so stalno povezane s centralnim organom (v nadaljnjem besedilu: povezane mreže), opustijo uporabo nekaterih zahtev glede solventnosti in likvidnosti, kadar so izpolnjeni nekateri posebni pogoji. Zaradi upoštevanja posebnosti takšnih povezanih mrež bi odbor moral imeti tudi možnost, da takšnim kreditnim institucijam in centralnemu organu omogoči, da opustijo uporabo MREL, ki se uporablja zanje, pod pogoji, ki so podobni tistim iz Uredbe (EU) št. 575/2013, kadar imajo institucije in centralni organ sedež v isti državi članici. Odbor bi tudi moral imeti možnost, da kreditne institucije in centralni organ pri ocenjevanju pogojev za reševanje glede na značilnosti solidarnostnega mehanizma obravnava kot celoto. Odbor bi moral imeti možnost, da izpolnjevanje zunanje MREL za skupino v postopku reševanja kot celoto zagotovi na različne načine glede na značilnosti solidarnostnega mehanizma posamezne skupine, in sicer tako, da upošteva kvalificirane obveznosti subjektov, od katerih v skladu z načrtom reševanja zahteva, da instrumente, primerne za MREL, izdajo ločeno od skupine v postopku reševanja.

(21) Pristojni organi, nacionalni organi za reševanje in odbor bi morali ustrezno obravnavati in odpraviti morebitne kršitve minimalne zahteve glede TLAC in morebitne kršitve MREL. Ker bi kršitev teh zahtev lahko predstavljala oviro za rešljivost institucije ali skupine, bi bilo treba veljavne postopke za odpravo ovir za rešljivost skrajšati, da bi se pospešeno obravnavale vse kršitve zahtev. Poleg tega bi moral imeti odbor možnost, da od institucij ali subjektov zahteva, naj spremenijo profile zapadlosti kvalificiranih instrumentov in postavk ter pripravijo in izvedejo načrte za ponovno vzpostavitev ravni navedenih zahtev. Obenem bi moral imeti možnost, da prepove nekatere razdelitve, kadar po njegovem mnenju institucija ali subjekt ne izpolnjuje zahteve po skupnem blažilniku iz Direktive 2013/36/EU, kadar se ta upošteva poleg MREL.

(22) Ta uredba spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, priznana zlasti z Listino Evropske unije o temeljnih pravicah, predvsem lastninsko pravico in svobodo gospodarske pobude, ter jo je treba uporabljati v skladu z navedenimi pravicami in načeli.

(23) Ker cilja te uredbe, in sicer določitve enotnih pravil za namene okvira Unije za sanacijo in reševanje za institucije in subjekte, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi obsega ukrepa lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme to uredbo v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.

(24) Da bi se zagotovilo dovolj časa za uporabo te uredbe, bi se ta uredba morala uporabljati od 28. decembra 2020 –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Spremembe Uredbe (EU) št. 806/2014

Uredba (EU) št. 806/2014 se spremeni:

(1) člen 3(1) se spremeni:

(a) točka (21) se nadomesti z naslednjim:

„(21) „podrejena družba“ pomeni podrejeno družbo, kot je opredeljena v točki (16) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 in za namen uporabe člena 8, člena 10(10), členov 12 do 12k, 21 in 53 te uredbe za skupine v postopku reševanja iz točke (b) točke (24b) tega odstavka po potrebi vključuje kreditne institucije, ki so stalno povezane s centralnim organom, sam centralni organ in njihove podrejene družbe, pri čemer se upošteva, kako takšne skupine v postopku reševanja izpolnjujejo člen 12f(3) te uredbe;

(21a) „pomembna podrejena družba“ pomeni pomembno podrejeno družbo, kot je opredeljena v točki (135) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;“;

(b) vstavijo se naslednje točke:

„(24a) „subjekt v postopku reševanja“ pomeni pravno osebo s sedežem v sodelujoči državi članici, ki jo odbor v skladu s členom 8 opredeli kot subjekt, v zvezi s katerim je v načrtu reševanja določen ukrep za reševanje;

(24b) „skupina v postopku reševanja“ pomeni:

(a) subjekt v postopku reševanja skupaj z njegovimi podrejenimi družbami, ki niso:

(i) same subjekti v postopku reševanja;

(ii) podrejene družbe drugih subjektov v postopku reševanja ali

(iii) subjekti s sedežem v tretji državi, ki niso vključeni v skupino v postopku reševanja v skladu z načrtom reševanja, in njihove podrejene družbe ali

(b) kreditne institucije, ki so stalno povezane s centralnim organom, sam centralni organ, ko je vsaj ena od teh kreditnih institucij ali centralni organ subjekt v postopku reševanja, in njihove podrejene družbe;

(24c) „globalna sistemsko pomembna institucija“ ali „GSPI“ pomeni globalno sistemsko pomembno institucijo, kot je opredeljena v točki 133 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;“;

(c) vstavi se naslednja točka:

„(45a) „navaden lastniški temeljni kapital“ pomeni navaden lastniški temeljni kapital, kot je izračunan v skladu s členom 50 Uredbe (EU) št. 575/2013;“;

(d) v točki (48) se besedilo „upravičene obveznosti“ nadomesti z besedilom „obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov“;

(e) točka (49) se nadomesti z naslednjim:

„(49) „obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov," pomeni obveznosti in kapitalske instrumente, ki niso kvalificirani kot instrumenti navadnega lastniškega temeljnega kapitala, instrumenti dodatnega temeljnega kapitala ali instrumenti dodatnega kapitala subjekta iz člena 2 in ki niso izključeni iz področja uporabe instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov na podlagi člena 27(3);";

(f) vstavita se naslednji točki:

„(49a) ‚kvalificirane obveznosti' pomeni obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov, ki izpolnjujejo, kakor je primerno, pogoje iz člena 12c ali točke (a) člena 12g(2) te uredbe, in instrumente dodatnega kapitala, ki izpolnjujejo pogoje iz točke (b) člena 72a(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(49b) ‚podrejeni kvalificirani instrumenti' pomeni instrumente, ki izpolnjujejo vse pogoje iz člena 72a Uredbe (EU) št. 575/2013, razen odstavkov 3 do 5 člena 72b navedene uredbe;";

(g) doda se naslednja točka:

„(55) „zahteva po skupnem blažilniku" pomeni zahtevo po skupnem blažilniku, kot je opredeljena v točki (6) člena 128 Direktive 2013/36/EU.";

(2) v členu 7(3) se točka (d) nadomesti z naslednjim:

„(d) določanje ravni minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti v skladu s členi 12 do 12k;";

(3) člen 8 se spremeni:

(a) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. V načrtu reševanja so določene možnosti glede uporabe instrumentov za reševanje in glede izvajanja pooblastil za reševanje iz te uredbe za subjekte iz odstavka 1.";

(b) prvi in drugi pododstavek odstavka 6 se nadomestita z naslednjim:

„V načrtu reševanja so navedeni ukrepi za reševanje, ki jih odbor lahko sprejme, kadar subjekt iz odstavka 1 izpolnjuje pogoje za reševanje.

Informacije iz točke (a) odstavka 9 se razkrijejo zadevnemu subjektu.";

(c) v odstavku 9 se točki (o) in (p) nadomestita z naslednjim:

„(o) zahteve iz členov 12f in 12g ter rok za dosego te ravni v skladu s členom 12k;

(p) če odbor uporablja člen 12c(4), (5) ali (7), časovni okvir, v katerem mora subjekt v postopku reševanja izpolniti zahteve v skladu s členom 12k;";

(d) odstavek 10 se nadomesti z naslednjim:

„10. Načrti reševanja skupine vključujejo načrt reševanja skupine iz odstavka 1, ki jo vodi nadrejena družba v Uniji s sedežem v sodelujoči državi članici, v njih pa se opredelijo ukrepi, ki se sprejmejo glede:

(a) nadrejene družbe v Uniji;

(b) podrejenih družb, ki so del skupine in ki imajo sedež v Uniji;

(c) subjektov iz točke (b) člena 2 ter

(d) v skladu s členom 33 podrejenih družb, ki so del skupine in ki imajo sedež zunaj Unije.

V skladu z ukrepi iz prvega pododstavka se v načrtu reševanja za vsako skupino opredelijo subjekti v postopku reševanja in skupine v postopku reševanja.";

(e) v odstavku 11 se točki (a) in (b) nadomestita z naslednjim:

„(a) so določeni ukrepi za reševanje, ki jih je za subjekte v postopku reševanja treba sprejeti v scenarijih iz odstavka 6, ter posledice teh ukrepov za reševanje v zvezi z drugimi subjekti v skupini, nadrejeno družbo in podrejenimi institucijami iz odstavka 1;

(aa) kadar skupina iz odstavka 1 vključuje več kot eno skupino v postopku reševanja, so določeni ukrepi za reševanje, ki jih je treba sprejeti za subjekte v postopku reševanja iz vsake skupine v postopku reševanja ter posledice teh ukrepov za:

(i) druge subjekte v skupini, ki pripadajo isti skupini v postopku reševanja;

(ii) druge skupine v postopku reševanja;

(b) je preučeno, v kakšnem obsegu bi se lahko instrumenti in pooblastila za reševanje usklajeno uporabljali oziroma izvajali v zvezi s subjekti v postopku reševanja s sedežem v Uniji, vključno z ukrepi tretje osebe za olajšanje nakupa skupine kot celote, ločenih poslovnih področij ali dejavnosti, ki jih izvaja več subjektov v skupini, ali posebnih subjektov v skupini ali skupin v postopku reševanja, ter so opredeljene kakršne koli morebitne ovire za usklajeno reševanje;";

(f) v odstavku 12 se dodata naslednja pododstavka:

„Pregled iz prvega pododstavka tega odstavka se opravi po izvedbi ukrepov za reševanje ali izvajanju pooblastil iz člena 21.

Pri določanju rokov iz točk (o) in (p) odstavka 9 tega člena v okoliščinah iz tretjega pododstavka tega odstavka odbor upošteva rok za izpolnitev zahteve iz člena 104b Direktive 2013/36/EU.";

(4) člen 10 se spremeni:

(a) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Skupina velja za rešljivo, če je izvedljivo in verjetno, da odbor likvidira subjekte v skupini v okviru običajnih insolvenčnih postopkov ali da jih reši z uporabo instrumentov za reševanje in z izvajanjem pooblastil za reševanje v zvezi s subjekti v postopku reševanja te skupine, pri čemer se v čim večji meri preprečijo vse resne negativne posledice za finančne sisteme držav članic, v katerih se subjekti v skupini nahajajo, ali drugih držav članic ali Unije, vključno s širšo finančno nestabilnostjo ali sistemskimi dogodki, ter se prizadeva zagotoviti kontinuiteto izvajanja kritičnih funkcij subjektov v skupini, bodisi z njihovo ločitvijo, kadar jih je mogoče preprosto in pravočasno ločiti, ali z drugimi sredstvi.

Če odbor meni, da je skupina nerešljiva, odbor o tem pravočasno obvesti EBA.

Kadar skupino sestavlja več kot ena skupina v postopku reševanja, odbor v skladu s tem členom oceni rešljivost vsake skupine v postopku reševanja.

Ocena iz prvega pododstavka se opravi poleg ocene rešljivosti celotne skupine.";

(b) v odstavku 9 se dodajo naslednji pododstavki:

„V dveh tednih od datuma prejema poročila, pripravljenega v skladu z odstavkom 7 tega člena, subjekt odboru predlaga možne ukrepe in časovni okvir za njihovo izvajanje, da se zagotovi, da bo on ali nadrejena družba izpolnjevala zahteve iz člena 12f ali 12g in zahtevo po skupnem blažilniku, kadar je bistvena ovira za rešljivost posledica enega od naslednjih:

(i) dejstva, da subjekt zahtevo po skupnem blažilniku izpolnjuje, kadar se ta upošteva poleg posameznih zahtev iz točk (a), (b) in (c) člena 141a(1) Direktive 2013/36/EU, vendar ne izpolnjuje zahteve po skupnem blažilniku, kadar se ta upošteva poleg zahtev iz členov 12d in 12e te uredbe, če je izračunana v skladu s točko (a) člena 12a(2) te uredbe, ali

(ii) dejstva, da subjekt ne izpolnjuje zahtev iz členov 92a in 494 Uredbe (EU) št. 575/2013 ali zahtev iz členov 12d in 12e te uredbe.

Pri predlaganju časovnega okvira za izvajanje ukrepov iz drugega pododstavka subjekt upošteva razloge za bistveno oviro. Odbor po posvetovanju s pristojnimi organi, vključno z ECB, oceni, ali ti ukrepi učinkovito obravnavajo ali odpravljajo zadevno bistveno oviro.“;

(c) odstavek 11 se spremeni:

(i) v točkah (i) in (j) se besedilo „člena 12“ nadomesti z besedilom „členov 12f in 12g“;

(ii) dodata se naslednji točki:

„(k) zahtevajo od subjekta, da predloži načrt za ponovno vzpostavitev izpolnjevanja zahtev iz členov 12f in 12g te uredbe, izraženih kot odstotek zneska skupne izpostavljenosti tveganju, izračunan v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, ter, kadar je ustrezno, zahteve po skupnem blažilniku in zahtev iz člena 12f ali 12g te uredbe, izraženih kot odstotek mere skupne izpostavljenosti iz členov 429 in 429a Uredbe (EU) št. 575/2013;

(l) z namenom zagotoviti, da bodo stalno izpolnjene zahteve iz člena 12f ali 12g, zahtevajo od subjekta, da spremeni profil zapadlosti:

(i) kapitalskih instrumentov, potem ko pridobi soglasje pristojnih organov, vključno od ECB, in

(ii) kvalificiranih obveznosti iz člena 12c in točke (a) člena 12g(2).“;

(5) vstavi se naslednji člen:

„*Člen 10a*

Pooblastilo za prepoved nekaterih razdelitev

1. Kadar je subjekt v položaju, da zahtevo po skupnem blažilniku izpolnjuje, ko se ta upošteva poleg posameznih zahtev iz točk (a), (b) in (c) člena 141a(1) Direktive 2013/36/EU, vendar je ne izpolnjuje, ko se ta upošteva poleg zahtev iz členov 12d in 12e te uredbe, kadar je izračunana v skladu s točko (a) člena 12a(2) te uredbe, ima odbor pooblastilo v skladu z odstavkoma 2 in 3 tega člena, da subjektu prepove, da razdeli znesek, ki je večji od maksimalnega zneska za razdelitev v zvezi z minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti (M-MDA), izračunanega v skladu z odstavkom 4 tega člena, in sicer tako, da:

(a) razdeli dobiček v zvezi z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom;

(b) določi obveznost za plačilo variabilnih prejemkov ali posebnih pokojninskih ugodnosti ali za plačilo variabilnih prejemkov, če je obveznost za plačilo nastala, ko subjekt ni izpolnjeval zahtev po skupnem blažilniku, ali

(c) izvršuje plačila, povezana z instrumenti dodatnega temeljnega kapitala.

Kadar je subjekt v položaju iz prvega pododstavka, o tem nemudoma uradno obvesti nacionalni organ za reševanje in odbor.

2. V primeru iz odstavka 1 odbor po posvetovanju s pristojnimi organi, kadar je ustrezno, tudi z ECB, brez nepotrebnega odlašanja oceni, ali naj izvaja pooblastilo iz odstavka 1, pri čemer upošteva vse naslednje elemente:

(a) razlog, trajanje in obseg neizpolnjevanja zahteve ter vpliv tega na rešljivost;

(b) razvoj finančnega položaja subjekta in verjetnost, da bi ta v bližnji prihodnosti izpolnil pogoj iz točke (a) člena 18(1);

(c) možnost, da bo lahko subjekt v razumnem času zagotovil izpolnjevanje zahtev iz odstavka 1;

(d) kadar subjekt ni zmožen nadomestiti obveznosti, ki ne izpolnjujejo več meril primernosti ali zapadlosti iz členov 72b in 72c Uredbe (EU) št. 575/2013 ter člena 12c ali člena 12g(2) te uredbe, če je ta nezmožnost omejena na posamezni primer ali pa je posledica motenj na trgu;

(e) ali je izvajanje pooblastila iz odstavka 1, ob upoštevanju njegovega morebitnega vpliva na pogoje financiranja zadevnega subjekta in njegovo rešljivost, najbolj primerno in sorazmerno sredstvo za rešitev položaja tega subjekta.

Odbor oceno o tem, ali naj izvaja pooblastilo iz odstavka 1, ponovi vsaj enkrat mesečno, vse dokler je subjekt v položaju iz odstavka 1.

3. Če odbor ugotovi, da je subjekt devet mesecev zatem, ko je odboru uradno sporočil, da se je znašel v položaju iz odstavka 1, še vedno v tem položaju, po posvetovanju s pristojnimi organi, kadar je ustrezno, tudi z ECB, izvede pooblastilo iz odstavka 1, razen kadar na podlagi ocene ugotovi, da sta izpolnjena vsaj dva od naslednjih pogojev:

(a) neizpolnjevanje zahteve je posledica resne motnje v delovanju finančnih trgov, kar povzroča vsesplošni pretres finančnega trga v več segmentih finančnih trgov;

(b) motnja iz točke (a) ne pomeni le večjega nihanja cen kapitalskih instrumentov in instrumentov kvalificiranih obveznosti subjekta ali višjih stroškov zanj, temveč privede tudi do popolnega ali delnega zaprtja trgov, zaradi česar subjekt na teh trgih ne more izdati kapitalskih instrumentov in instrumentov kvalificiranih obveznosti;

(c) zaprtje trga iz točke (b) je ugotovljeno ne le v primeru zadevnega subjekta, temveč tudi za več drugih subjektov;

(d) zaradi motnje iz točke (a) zadevni subjekt ne more izdati kapitalskih instrumentov in instrumentov kvalificiranih obveznosti, ki bi zadostovali za odpravo neizpolnjevanja zahteve, ali

(e) izvajanje pooblastila iz odstavka 1 povzroči negativne učinke prelitja za del bančnega sektorja, ti pa utegnejo ogroziti finančno stabilnost.

Kadar se uporabi izjema iz prvega pododstavka, odbor o svoji odločitvi uradno obvesti pristojne organe, kadar je ustrezno, tudi ECB, in svojo oceno pisno pojasni.

Odbor vsak mesec ponovno oceni, ali se uporabi izjema iz prvega pododstavka.

4. M-MDA se izračuna tako, da se vsota, izračunana v skladu z odstavkom 5, pomnoži s faktorjem, določenim v skladu z odstavkom 6. M-MDA se zmanjša za morebitni znesek, ki izhaja iz katerega koli od ukrepov iz točke (a), (b) ali (c) odstavka 1.

5. V vsoti, ki se pomnoži v skladu z odstavkom 4, so zajeti:

(a) morebitni dobički med letom, ki niso vključeni v navadni lastniški temeljni kapital v skladu s členom 26(2) Uredbe (EU) št. 575/2013, zmanjšani za morebitno razdelitev dobičkov ali plačilo, ki izhaja iz ukrepov iz točke (a), (b) ali (c) odstavka 1 tega člena,

čemur se prištejejo

(b) morebitni čisti dobički poslovnega leta, ki niso vključeni v navadni lastniški temeljni kapital v skladu s členom 26(2) Uredbe (EU) št. 575/2013, zmanjšani za morebitno razdelitev dobičkov ali plačilo, ki izhaja iz ukrepov iz točke (a), (b) ali (c) odstavka 1 tega člena,

od česar se odštejejo

(c) zneski, ki bi se plačali v obliki davka, če bi se postavki iz točk (a) in (b) tega odstavka zadržali.

6. Faktor iz odstavka 4 se določi na naslednji način:

(a) kadar navadni lastniški temeljni kapital, ki ga zagotavlja subjekt in se ne uporablja za izpolnjevanje katere koli od zahtev iz člena 92a Uredbe (EU) št. 575/2013 ter členov 12d in 12e te uredbe, ki so izražene kot odstotek zneska skupne izpostavljenosti tveganju, izračunanega v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, spada v prvi (to je najnižji) kvartil zahteve po skupnem blažilniku, je faktor 0;

(b) kadar navadni lastniški temeljni kapital, ki ga zagotavlja subjekt in se ne uporablja za izpolnjevanje katere koli od zahtev iz člena 92a Uredbe (EU) št. 575/2013 ter členov 12d in 12e te uredbe, ki so izražene kot odstotek zneska skupne izpostavljenosti tveganju, izračunanega v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, spada v drugi kvartil zahteve po skupnem blažilniku, je faktor 0,2;

(c) kadar navadni lastniški temeljni kapital, ki ga zagotavlja subjekt in se ne uporablja za izpolnjevanje zahtev iz člena 92a Uredbe (EU) št. 575/2013 ter členov 12d in 12e te uredbe, ki so izražene kot odstotek zneska skupne izpostavljenosti tveganju, izračunanega v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, spada v tretji kvartil zahteve po skupnem blažilniku, je faktor 0,4;

(d) kadar navadni lastniški temeljni kapital, ki ga zagotavlja subjekt in se ne uporablja za izpolnjevanje zahtev iz člena 92a Uredbe (EU) št. 575/2013 ter členov 12d in 12e te uredbe, ki so izražene kot odstotek zneska skupne izpostavljenosti tveganju, izračunanega v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, spada v četrti (to je najvišji) kvartil zahteve po skupnem blažilniku, je faktor 0,6.

Spodnja in zgornja meja vsakega kvartila zahteve po skupnem blažilniku se izračunata na naslednji način:

$$\text{Spodnja meja kvartila} = \frac{\text{Zahteva po skupnem blažilniku}}{4} \times (Q_n - 1)$$

$$\text{Zgornja meja kvartila} = \frac{\text{Zahteva po skupnem blažilniku}}{4} \times Q_n$$

pri čemer ‚Q_n‘ = zaporedna oznaka oziroma številka zadevnega kvartila.“;

(6) člen 12 se nadomesti z naslednjim:

„*Člen 12*

Minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti

1. Odbor po posvetovanju s pristojnimi organi, vključno z ECB, določi zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti iz členov 12a do 12i, ob upoštevanju pooblastil za odpis in konverzijo, ki jih morajo subjekti in skupine iz člena 7(2) ter subjekti in skupine iz točke (b) člena 7(4) in 7(5), kadar so izpolnjeni pogoji za uporabo teh odstavkov, vedno izpolnjevati.

2. Subjekti iz odstavka 1, vključno s subjekti, ki so del skupin, sporočijo informacije v skladu s členom 45i(1), (2) in (4) Direktive 2014/59/EU nacionalnemu organu za reševanje sodelujoče države članice, v kateri imajo sedež.

Nacionalni organ za reševanje informacije iz prvega pododstavka brez odlašanja posreduje odboru.

3. Pri pripravi načrtov reševanja v skladu s členom 9 nacionalni organi za reševanje po posvetovanju s pristojnimi organi določijo zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti iz členov 12a do 12i, ob upoštevanju pooblastil za odpis in konverzijo, ki jih morajo subjekti iz člena 7(3) vedno izpolnjevati. V zvezi s tem se uporablja postopek iz člena 31.

4. Odbor vsako določitev iz odstavka 1 tega člena opravi vzporedno s pripravo in vzdrževanjem načrtov reševanja v skladu s členom 8.

5. Odbor o določitvi obvesti nacionalne organe za reševanje. Nacionalni organi za reševanje izvajajo navodila odbora v skladu s členom 29. Odbor zahteva, da nacionalni organi za reševanje preverijo in zagotovijo, da subjekti in skupine vedno izpolnjujejo zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti iz odstavka 1 tega člena.

6. Odbor obvesti ECB in EBA o zahtevah glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki jih je določil za vsako posamezni subjekt in skupino v skladu z odstavkom 1.

7. Da se zagotovi učinkovita in usklajena uporaba tega člena, odbor izda smernice in na nacionalne organe za reševanje naslovi navodila v zvezi s posebnimi subjekti ali skupinami.

Člen 12a

Uporaba in izračun minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti

1. Odbor in nacionalni organi za reševanje zagotovijo, da subjekti iz člena 12(1) in (3) vedno izpolnjujejo zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, in sicer v skladu s tem členom in členi 12b do 12i, kadar ti to zahtevajo.

2. Zahteva iz odstavka 1 tega člena se izračuna kot znesek kapitala in kvalificiranih obveznosti v skladu s členom 12d(3), (4) ali (6), kot je ustrezno, ter se izrazi kot odstotek:

(a) zneska skupne izpostavljenosti zadevnega subjekta iz odstavka 1 tega člena tveganju, ki se izračuna v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, ter

(b) mere skupne izpostavljenosti zadevnega subjekta iz odstavka 1 tega člena, ki se izračuna v skladu s členoma 429 in 429a Uredbe (EU) št. 575/2013.

Člen 12b

Izvzetje iz minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti

1. Ne glede na člen 12a odbor izvzame iz zahteve, določene v členu 12a(1) hipotekarne kreditne institucije, ki se financirajo s kritimi obveznicami in ki v skladu z nacionalnim pravom ne smejo sprejemati vlog, kadar sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

(a) navedene institucije bodo prenehale po nacionalnih insolvenčnih postopkih ali drugih postopkih, ki so določeni za te institucije in se izvajajo v skladu s členom 38, 40 ali 42 Direktive 2014/59/EU, ter

(b) postopki iz točke (a) zagotovijo, da upniki navedenih institucij, vključno z imetniki kritih obveznic, kadar je ustrezno, prevzamejo izgube na način, ki ustreza ciljem reševanja.

2. Institucije, ki so izvzete iz zahteve iz člena 12(1), niso del konsolidacije iz člena 12f(1).

Člen 12c

Kvalificirane obveznosti za subjekte v postopku reševanja

1. Obveznosti se v znesek kapitala in kvalificiranih obveznosti subjektov v postopku reševanja vključijo le, kadar izpolnjujejo pogoje iz naslednjih členov Uredbe (EU) št. 575/2013:

(a) člena 72a;

(b) člena 72b, razen točke (d) odstavka 2, ter

(c) člena 72c.

Z odstopanjem od prvega pododstavka tega odstavka so kvalificirane obveznosti, kadar se ta uredba nanaša na zahteve iz člena 92a ali člena 92b Uredbe (EU) št. 575/2013, za namene navedenih členov kvalificirane obveznosti, kot so opredeljene v členu 72k navedene uredbe in določene v skladu s poglavjem 5a naslova I dela 2 navedene uredbe.

2. Obveznosti, ki izhajajo iz dolžniških instrumentov z vgrajenimi izvedenimi finančnimi instrumenti, kot so strukturirani vrednostni papirji, in ki izpolnjujejo pogoje iz prvega pododstavka odstavka 1, razen točke l člena 72a(2) Uredbe (EU) št. 575/2013, se v znesek kapitala in kvalificiranih obveznosti vključijo le, kadar je izpolnjen eden izmed naslednjih pogojev:

(a) znesek glavnice obveznosti, ki izhaja iz dolžniškega instrumenta, je v času izdaje znan, je fiksen ali se povečuje in nanj ne vpliva značilnost vgrajenega izvedenega finančnega instrumenta, pri čemer se lahko skupni znesek obveznosti, ki izhaja iz dolžniškega instrumenta, vključno z vgrajenim izvedenim finančnim instrumentom, dnevno vrednoti po cenah na aktivnem dvosmernem likvidnem trgu za enakovreden instrument brez kreditnega tveganja v skladu s členoma 104 in 105 Uredbe (EU) št. 575/2013, ali

(b) dolžniški instrument vključuje pogodbeno določilo, ki določa, da je vrednost v primerih insolventnosti izdajatelja in reševanja izdajatelja fiksna ali se povečuje ter da ni večja od prvotno plačanega zneska obveznosti.

Za dolžniške instrumente iz prvega pododstavka, vključno z njihovimi vgrajenimi izvedenimi finančnimi instrumenti, ne velja sporazum o pobotu, za njihovo vrednotenje pa se ne uporablja člen 49(3) Direktive 2014/59/EU.

V znesek kapitala in kvalificiranih obveznosti se vključi samo tisti del obveznosti iz prvega pododstavka, ki ustreza znesku glavnice iz točke (a) navedenega pododstavka ali fiksnemu oziroma rastočemu znesku iz točke (b) navedenega pododstavka.

3. Kadar podrejena družba s sedežem v Uniji izda obveznosti obstoječemu delničarju, ki ni del iste skupine v postopku reševanja, in je ta podrejena družba del iste skupine v postopku reševanja kot subjekt v postopku reševanja, so te obveznosti vključene v znesek kapitala in kvalificiranih obveznosti tega subjekta v postopku reševanja, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) te obveznosti so izdane v skladu s točko (a) člena 12g(2);

(b) izvedba pooblastila za odpis ali konverzijo v zvezi s temi obveznostmi v skladu s členom 21 ne vpliva na nadzor, ki ga subjekt v postopku reševanja izvaja nad podrejeno družbo;

(c) te obveznosti ne presegajo zneska, ki ga dobimo, ko odštejemo:

(i) vsoto obveznosti, ki se izdajo subjektu v postopku reševanja in jih ta kupi bodisi neposredno bodisi posredno prek drugih subjektov v isti skupini v postopku reševanja, in zneska kapitala, izdanega v skladu s točko (b) člena 12g(2) od

(ii) zneska, ki se zahteva v skladu s členom 12g(1).

4. Brez poseganja v minimalno zahtevo iz člena 12d(4) ali točko (a) člena 12e(1) odbor na lastno pobudo po posvetovanju z nacionalnim organom za reševanje ali na predlog nacionalnega organa za reševanje zagotovi, da subjekti v postopku reševanja, ki so GSPI ali za katere velja člen 12d(4) ali (5), del zahteve iz člena 12f, ki ustreza 8 % skupnih obveznosti, vključno s kapitalom, izpolnijo z uporabo kapitala, podrejenih kvalificiranih instrumentov, ali obveznosti iz odstavka 3 tega člena. Odbor lahko dovoli, da subjekti v postopku reševanja, ki so GSPI ali za katere velja člen 12d(4) ali (5), z uporabo kapitala, podrejenih kvalificiranih instrumentov ali obveznosti iz odstavka 3 tega člena izpolnijo raven zahteve, ki je nižja od 8 % skupnih obveznosti, vključno s kapitalom, vendar višja od zneska, pridobljenega z uporabo formule (1 − (X1/X2)) × 8 % skupnih obveznosti, vključno s kapitalom, če so izpolnjeni vsi pogoji iz člena 72b(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, pri čemer glede na zmanjšanje, ki je mogoče na podlagi člena 72b(3) navedene uredbe, velja:

X1 = 3,5 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, izračunanega v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, ter

X2 = vsota 18 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, izračunanega v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, in zneska zahteve po skupnem blažilniku.

Kadar zaradi uporabe prvega pododstavka tega odstavka za subjekte v postopku reševanja, za katere velja člen 12d (4), nastane zahteva, ki presega 27 % zneska skupne izpostavljenosti tveganju, odbor za zadevni subjekt v postopku reševanja del zahteve iz člena 12f, ki se mora izpolniti z uporabo kapitala, podrejenih kvalificiranih instrumentov ali z obveznosti iz odstavka 3 tega člena, omeji na znesek, ki je enak 27 % zneska skupne izpostavljenosti tveganju, če je odbor ocenil, da:

(a) dostop do sklada v načrtu reševanja ni obravnavan kot možnost za reševanje tega subjekta v postopku reševanja in

(b) kadar se ne uporabi točka (a), zahteva iz člena 12f omogoča temu subjektu v postopku reševanja izpolnitev zahteve iz člena 27(7).

Pri opravljanju ocene iz drugega pododstavka odbor tudi upošteva tveganje nesorazmernega vpliva na poslovni model zadevnega subjekta v postopku reševanja.

Za subjekte v postopku reševanja, za katere velja člen 12d(5), se drugi pododstavek tega odstavka ne uporablja.

5. Odbor lahko na lastno pobudo po posvetovanju z nacionalnim organom za reševanje ali na predlog nacionalnega organa za reševanje odloči, da subjekti v postopku reševanja, ki niso GSPI in za katere ne velja člen 12d(4) ali (5), del zahteve iz člena 12f do 8 % skupnih obveznosti subjekta, vključno s kapitalom, in do zneska formule iz odstavka 7 tega člena, če je ta višji, izpolnijo z uporabo kapitala, podrejenih kvalificiranih instrumentov ali obveznosti iz odstavka 3 tega člena, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) nepodrejene obveznosti iz odstavkov 1 in 2 tega člena imajo v nacionalnem prednostnem vrstnem redu upnikov v okviru insolventnosti enak položaj kot nekatere obveznosti, ki so v skladu s členom 27(3) ali (5) izključene iz uporabe pooblastil za odpis in konverzijo;

(b) obstaja tveganje, da bodo upniki, katerih terjatve izhajajo iz nepodrejenih obveznosti, zaradi načrtovane uporabe pooblastil za odpis in konverzijo nepodrejenih obveznosti, ki niso izključene iz uporabe pooblastil za odpis in konverzijo v skladu s členom 27(3) ali (5), v zvezi z navedenimi obveznostmi utrpeli večje izgube, kot bi jih v primeru prenehanja po običajnih insolvenčnih postopkih;

(c) znesek kapitala in drugih podrejenih obveznosti ne presega zneska, potrebnega za zagotovitev, da upniki iz točke (b) ne utrpijo večjih izgub od tistih, ki bi jih utrpeli v primeru prenehanja po običajnih insolvenčnih postopkih.

Kadar odbor ugotovi, da v razredu obveznosti, ki vključuje kvalificirane obveznosti, znesek obveznosti, ki so izključene ali za katere se lahko razumno pričakuje, da bodo izključene iz uporabe pooblastil za odpis in konverzijo v skladu s členom 27(3) ali (5), skupaj predstavlja več kot 10 % navedenega razreda, odbor oceni tveganje iz točke (b) prvega pododstavka tega odstavka.

6. Za namene odstavkov 4, 5 in 7 se izpeljane obveznosti vključijo v skupne obveznosti, če so v celoti priznane pravice nasprotne stranke do pobota.

Kapital subjekta v postopku reševanja, ki se uporabi za izpolnitev zahteve po skupnem blažilniku, je primeren za izpolnitev zahtev iz odstavkov 4, 5 in 7.

7. Z odstopanjem od odstavka 3 tega člena lahko odbor določi, da subjekti v postopku reševanja, ki so GSPI ali za katere velja člen 12d(4) ali (5) te uredbe, zahtevo iz člena 12f te uredbe izpolnijo z uporabo kapitala, podrejenih kvalificiranih instrumentov ali obveznosti iz odstavka 3 tega člena, kolikor vsota tega kapitala, instrumentov in obveznosti zaradi obveznosti subjekta v postopku reševanja, da izpolni zahtevo po skupnem blažilniku in zahteve iz člena 92a Uredbe (EU) št. 575/2013, člena 12d(4) in člena 12f te uredbe, ne presega višjega od naslednjih zneskov:

(a) 8 % skupnih obveznosti subjekta, vključno s kapitalom, ali

(b) zneska, ki se izračuna z uporabo formule A × 2 + B × 2 + C, pri čemer so A, B in C naslednji zneski:

A = znesek, ki izhaja iz zahteve iz točke (c) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

B = znesek, ki izhaja iz zahteve iz člena 104a Direktive 2013/36/EU;

C = znesek, ki izhaja iz zahteve po skupnem blažilniku.

8. Odbor lahko pooblastilo iz odstavka 7 tega člena izvaja v zvezi s subjekti v postopku reševanja, ki so GSPI ali za katere velja člen 12d(4) ali (5) in ki izpolnjujejo enega od pogojev iz drugega pododstavka tega odstavka, do meje 30 % skupnega števila vseh subjektov v postopku reševanja, ki so GSPI ali za katere velja člen 12d(4) ali (5) in za katere odbor določi zahtevo iz člena 12f.

Pogoji, ki jih upošteva odbor, so naslednji:

(a) v predhodni oceni rešljivosti so bile ugotovljene bistvene ovire za rešljivost in:

(i) po uporabi ukrepov iz člena 10(11) v časovnem okviru, ki ga zahteva odbor, niso bili sprejeti popravni ukrepi ali

(ii) ugotovljenih bistvenih ovir ni mogoče odpraviti z uporabo katerega od ukrepov iz člena 10(11), izvedbo pooblastila iz odstavka 7 tega člena pa bi deloma ali v celoti izravnala negativen vpliv bistvenih ovir za rešljivost,

(b) odbor meni, da sta izvedljivost in verodostojnost preferenčne strategije reševanja subjekta v postopku reševanja omejeni, pri čemer upošteva velikost subjekta in njegovo povezanost, naravo, obseg, tveganje in zapletenost njegovih dejavnosti ter njegov pravni status in delniško strukturo, ali

(c) zahteva iz člena 104a Direktive 2013/36/EU odraža dejstvo, da subjekt v postopku reševanja, ki je GSPI ali za katerega velja člen 12d(4) ali (5) te uredbe, spada med 20 % institucij z največjim tveganjem, za katere odbor določi zahtevo iz člena 12a(1) te uredbe.

Za namene določanja odstotkov iz prvega in drugega pododstavka odbor izračunano število zaokroži na najbližje celo število.

9. Potem ko se odbor posvetuje s pristojnimi organi, vključno z ECB, sprejme odločitve iz odstavka 5 ali 7.

Odbor pri sprejemanju teh odločitev upošteva tudi:

(a) globino trga za kapitalske instrumente in podrejene kvalificirane instrumente subjekta v postopku reševanja ceno takšnih instrumentov, kadar obstajajo, in čas, ki je potreben za izvršitev poslov, s katerimi se zagotovi spoštovanje odločitve;

(b) znesek instrumentov kvalificiranih obveznosti, ki izpolnjujejo vse pogoje iz člena 72a Uredbe (EU) št. 575/2013, katerih preostala zapadlost je manj kot eno leto od datuma odločitve, da se zahteve iz odstavkov 5 in 7 tega člena kvantitativno prilagodijo;

(c) razpoložljivost in znesek instrumentov, ki izpolnjujejo vse pogoje iz člena 72a Uredbe (EU) št. 575/2013, razen točke (d) člena 72b(2) navedene uredbe;

(d) ali je znesek obveznosti, ki so izključene iz uporabe pooblastil za odpis in konverzijo v skladu s členom 27(3) ali (5) in bi bile v običajnih insolvenčnih postopkih razvrščene enako kot najvišje razvrščene kvalificirane obveznosti ali za njimi, bistven v primerjavi s kapitalom in s kvalificiranimi obveznostmi subjekta v postopku reševanja. Kadar znesek izključenih obveznosti ne presega 5 % zneska kapitala in kvalificiranih obveznosti subjekta v postopku reševanja, velja izključeni znesek za neznatnega. Nad tem pragom odbor oceni, ali so izključene obveznosti znatne;

(e) poslovni model, model financiranja in profil tveganja subjekta v postopku reševanja ter njegovo stabilnost in zmožnost prispevanja h gospodarstvu ter

(f) vpliv morebitnih stroškov prestrukturiranja na dokapitalizacijo subjekta v postopku reševanja.

Člen 12d

Določitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti

1. Odbor po posvetovanju s pristojnimi organi, vključno z ECB, določi zahtevo iz člena 12a(1) na podlagi naslednjih meril:

(a) potrebe po zagotovitvi, da se lahko skupina v postopku reševanja reši z uporabo instrumentov za reševanje za subjekt v postopku reševanja, vključno z instrumentom za reševanje s sredstvi upnikov, kadar je to primerno, na način, ki zagotavlja izpolnitev ciljev reševanja;

(b) potrebe po zagotovitvi, kadar je to ustrezno, da imajo subjekt v postopku reševanja in njegove podrejene družbe, ki so institucije ali subjekti iz člena 12(1) in (3), vendar niso subjekti v postopku reševanja, zadosten kapital in kvalificirane obveznosti za zagotovitev, da bi se lahko v primeru uporabe instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov oziroma pooblastil za odpis in konverzijo v zvezi z njimi pokrile izgube, količnik skupnega kapitala in, kakor je ustrezno, količnik finančnega vzvoda zadevnih subjektov pa bi se lahko ponovno vzpostavila na potrebno raven, ki navedenim subjektom omogoča nadaljnje izpolnjevanje pogojev za pridobitev dovoljenja in nadaljnje izvajanje dejavnosti, za katere imajo dovoljenje v skladu z Direktivo 2013/36/EU ali Direktivo 2014/65/EU;

(c) potrebe po zagotovitvi, da ima subjekt v postopku reševanja, če je v načrtu reševanja predvideno, da se lahko določeni razredi kvalificiranih obveznosti izključijo iz reševanja s sredstvi upnikov v skladu s členom 27(5) te uredbe ali se v okviru delnega prenosa v celoti prenesejo na prejemnika, zadosten kapital in druge kvalificirane obveznosti, da bi se pokrile izgube, količnik skupnega kapitala in, kakor je ustrezno, njegov količnik finančnega vzvoda pa bi se lahko ponovno vrnila na potrebno raven, ki bi zadevnemu subjektu omogočala nadaljnje izpolnjevanje pogojev za pridobitev dovoljenja in nadaljnje izvajanje dejavnosti, za katere ima dovoljenje v skladu z Direktivo 2013/36/EU ali Direktivo 2014/65/EU;

(d) velikosti, poslovnega modela, modela financiranja in profila tveganja subjekta;

(e) obsega negativnih vplivov, ki bi jih propad subjekta imel na finančno stabilnost, vključno prek širjenja negativnih vplivov na druge institucije ali subjekte zaradi medsebojne povezanosti subjekta s temi drugimi institucijami ali subjekti ali preostalim finančnim sistemom.

2. Kadar je v načrtu reševanja določeno, da je treba v skladu z zadevnim scenarijem iz člena 8(6) sprejeti ukrep za reševanje ali izvajati pooblastilo za odpis in konverzijo zadevnih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti v skladu s členom 21, je zahteva iz člena 12a(1) enaka znesku, ki zadostuje za zagotovitev naslednjega:

(a) izgube, za katere se pričakuje, da jih bo utrpel subjekt, se v celoti pokrijejo („pokrivanje izgub“);

(b) subjekt v postopku reševanja in njegove podrejene družbe, ki so institucije ali subjekti iz člena 12(1) ali (3), vendar niso subjekti v postopku reševanja, se dokapitalizirajo do ravni, potrebne za to, da lahko še naprej izpolnjujejo pogoje za pridobitev dovoljenja in izvajajo dejavnosti, za katere imajo dovoljenje v skladu z Direktivo 2013/36/EU, Direktivo 2014/65/EU ali enakovrednim zakonodajnim aktom za ustrezno obdobje, ki ne presega enega leta (v nadaljnjem besedilu: dokapitalizacija).

Kadar je v načrtu reševanja določeno, da subjekt preneha po običajnem insolvenčnem postopku ali drugem enakovrednem nacionalnem postopku, odbor oceni, ali je upravičeno, da se zahteva iz člena 12a(1) za navedeni subjekt omeji tako, da ne presega zneska, ki zadostuje za pokritje izgub v skladu s točko (a) prvega pododstavka.

Odbor pri oceni zlasti ovrednoti omejitev iz drugega pododstavka glede morebitnega vpliva na finančno stabilnost in tveganje za širjenje negativnih posledic po finančnem sistemu.

3. Za subjekte v postopku reševanja je znesek iz prvega pododstavka odstavka 2 naslednji:

(a) za namene izračuna zahteve iz člena 12a(1), v skladu s točko (a) člena 12a(2), vsota:

(i) zneska izgub, ki jih je treba pokriti pri reševanju, pri čemer ta znesek ustreza zahtevam iz točke (c) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 in člena 104a Direktive 2013/36/EU, ki veljajo za subjekt v postopku reševanja na konsolidirani ravni skupine v postopku reševanja, in

(ii) zneska za dokapitalizacijo, s katerim lahko skupina v postopku reševanja po reševanju znova vzpostavi skladnost z zahtevo glede količnika skupnega kapitala iz točke (c) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 in zahtevo iz člena 104a Direktive 2013/36/EU, ki velja zanjo, na konsolidirani ravni skupine v postopku reševanja po izvedbi preferenčne strategije za reševanje, ter

(b) za namene izračuna zahteve iz člena 12a(1), v skladu s točko (b) člena 12a(2), vsota:

(i) zneska izgub, ki jih je treba pokriti pri reševanju, pri čemer ta znesek ustreza zahtevi za subjekt v postopku reševanja glede količnika finančnega vzvoda iz točke (d) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 na konsolidirani ravni skupine v postopku reševanja, ter

(ii) zneska za dokapitalizacijo, s katerim lahko skupina v postopku reševanja po reševanju znova vzpostavi skladnost z zahtevo glede količnika finančnega vzvoda iz točke (d) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 na konsolidirani ravni skupine v postopku reševanja po izvedbi preferenčne strategije za reševanje.

Za namen točke (a) člena 12a(2) se zahteva iz člena 12a(1) izrazi v odstotkih kot znesek, izračunan v skladu s točko (a) prvega pododstavka tega odstavka, deljen z zneskom skupne izpostavljenosti tveganju.

Za namene točke (b) člena 12a(2) se zahteva iz člena 12a(1) izrazi v odstotkih kot znesek, izračunan v skladu s točko (b) prvega pododstavka tega odstavka, deljen z mero skupne izpostavljenosti.

Odbor pri določitvi posamične zahteve iz točke (b) prvega pododstavka tega odstavka upošteva zahteve iz člena 27(7).

Odbor pri določitvi zneskov za dokapitalizacijo iz prejšnjih pododstavkov:

(a) uporabi zadnje sporočene vrednosti relevantnega zneska skupne izpostavljenosti tveganju ali mere skupne izpostavljenosti prilagojene morebitnim spremembam, ki izhajajo iz ukrepov za reševanje, določenih v načrtu reševanja, in

(b) po posvetovanju s pristojnimi organi, vključno z ECB, znesek, ki ustreza veljavni zahtevi iz člena 104a Direktive 2013/36/EU, prilagodi navzdol ali navzgor, da določi zahtevo, ki se uporablja za subjekt v postopku reševanja po izvedbi preferenčne strategije reševanja.

Odbor ima možnost, da zahtevo iz točke (a)(ii) prvega pododstavka zviša za ustrezen znesek, ki je potreben za zagotovitev, da subjekt v ustreznem obdobju po reševanju, ki ni daljše od enega leta, lahko ohrani zadostno zaupanje trga.

Kadar se uporablja šesti pododstavek tega odstavka, je znesek iz navedenega pododstavka enak zahtevi po skupnem blažilniku, ki se uporablja po uporabi instrumentov za reševanje, zmanjšani za znesek iz točke (a) točke 6 člena 128 Direktive 2013/36/EU.

Znesek iz šestega pododstavka tega odstavka se prilagodi navzdol, če odbor po posvetovanju s pristojnimi organi, vključno z ECB, ugotovi, da bi bilo izvedljivo in verjetno, da bo nižji znesek zadostoval, da se po izvedbi strategije reševanja ohrani zaupanje trga ter zagotovi, da institucija ali subjekt iz člena 12(1) še naprej opravlja ključne ekonomske funkcije in dostopa do financiranja brez uporabe izredne javnofinančne pomoči, razen prispevkov iz sklada, v skladu s členom 27(7) in členom 76(3). Ta znesek se prilagodi navzgor, če odbor po posvetovanju s pristojnimi organi, vključno z ECB, ugotovi, da je višji znesek potreben, da se v ustreznem obdobju, ki ni daljše od enega leta, ohrani zadostno zaupanje trga ter zagotovi, da institucija ali subjekt iz člena 12(1) še naprej opravlja ključne ekonomske funkcije in dostopa do financiranja brez uporabe izredne javnofinančne pomoči, razen prispevkov iz sklada, v skladu s členom 27(7) in členom 76(3).

4. Za subjekte v postopku reševanja, za katere ne velja člen 92a Uredbe (EU) št. 575/2013 in ki so del skupine v postopku reševanja, katerih skupna sredstva presegajo 100 milijard EUR, je raven zahteve iz odstavka 3 tega člena vsaj enaka:

(a) 13,5 %, kadar se izračuna v skladu s točko (a) člena 12a(2), in

(b) 5 %, kadar se izračuna v skladu s točko (b) člena 12a(2).

Z odstopanjem od člena 12c subjekti v postopku reševanja iz prvega pododstavka tega odstavka raven zahteve iz prvega pododstavka tega odstavka, ki je enaka 13,5 %, kadar se izračuna v skladu s točko (a) člena 12a(2), in 5 %, kadar se izračuna v skladu s točko (b) člena 12a(2), izpolnijo z uporabo kapitala, podrejenih kvalificiranih instrumentov ali obveznosti iz člena 12c(3) te uredbe.

5. Odbor na zahtevo nacionalnega organa za reševanje, pristojnega za subjekt v postopku reševanja, zahteve iz odstavka 4 tega člena uporabi za subjekt v postopku reševanja, za katerega ne velja člen 92a Uredbe (EU) št. 575/2013 in ki je del skupine v postopku reševanja, katere skupna sredstva so nižja od 100 milijard EUR, in za katerega se lahko po oceni nacionalnega organa za reševanje razumno pričakuje, da bi njegov propad pomenil sistemsko tveganje.

Nacionalni organ za reševanje pri sprejemanju odločitve, ali bo vložil zahtevo iz prvega pododstavka tega odstavka, upošteva:

(a) razširjenost vlog in odsotnost dolžniških instrumentov v modelu financiranja;

(b) v kakšnem obsegu je omejen dostop do kapitalskih trgov za kvalificirane obveznosti;

(c) v kakšnem obsegu je subjekt v postopku reševanja odvisen od navadnega lastniškega temeljnega kapitala, da bi bila izpolnjena zahteva iz člena 12f.

V primeru, da zahteva na podlagi prvega pododstavka tega odstavka ni podana, to ne posega v kakršno koli odločitev odbora na podlagi člena 12c(5).

6. Za subjekte, ki sami niso subjekti v postopku reševanja, je znesek iz prvega pododstavka odstavka 2 naslednji:

(a) za namene izračuna zahteve iz člena 12a(1), v skladu s točko (a) člena 12a(2), vsota:

(i) zneska izgub, ki jih je treba pokriti, pri čemer ta znesek ustreza zahtevam iz točke (c) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 in člena 104a Direktive 2013/36/EU, ki veljajo za subjekt, ter

(ii) zneska za dokapitalizacijo, s katerim lahko subjekt znova vzpostavi skladnost z zahtevo glede količnika skupnega kapitala iz točke (c) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 in zahtevo iz člena 104a Direktive 2013/36/EU, ki veljata zanj, po izvedbi pooblastila za odpis ali konverzijo zadevnih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti v skladu s členom 21 te uredbe ali po reševanju skupine v postopku reševanja; ter

(b) za namene izračuna zahteve iz člena 12a(1), v skladu s točko (b) člena 12a(2), vsota:

(i) zneska izgub, ki jih je treba pokriti, pri čemer ta znesek ustreza zahtevi po količniku finančnega vzvoda iz točke (d) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, ki velja zanj, ter

(ii) zneska za dokapitalizacijo, ki subjektu omogoča, da znova vzpostavi skladnost z zahtevo po količniku finančnega vzvoda iz točke (d) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, ki velja zanj, po izvedbi pooblastila za odpis ali konverzijo zadevnih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti v skladu s členom 21 te uredbe ali po reševanju skupine v postopku reševanja.

Za namene točke (a) člena 12a(2) se zahteva iz člena 12a(1) izrazi v odstotkih kot znesek, izračunan v skladu s točko (a) prvega pododstavka tega odstavka, deljen z zneskom skupne izpostavljenosti tveganju.

Za namene točke (b) člena 12a(2) se zahteva iz člena 12a(1) izrazi v odstotkih kot znesek, izračunan v skladu s točko (b) prvega pododstavka tega odstavka, deljen z mero skupne izpostavljenosti.

Odbor pri določitvi posamične zahteve iz točke (b) prvega pododstavka tega odstavka upošteva zahteve iz člena 27(7).

Odbor pri določitvi zneskov za dokapitalizacijo iz prejšnjih pododstavkov:

(a) uporabi zadnje sporočene vrednosti relevantnega zneska skupne izpostavljenosti tveganju ali mere skupne izpostavljenosti, prilagojene morebitnim spremembam, ki izhajajo iz ukrepov, določenih v načrtu reševanja, in

(b) po posvetovanju s pristojnimi organi, vključno z ECB, znesek, ki ustreza veljavni zahtevi iz člena 104a Direktive 2013/36/EU, prilagodi navzdol ali navzgor, da določi zahtevo, ki se uporablja za zadevni subjekt po izvedbi pooblastila za odpis ali konverzijo zadevnih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti v skladu s členom 21 te uredbe ali po reševanju skupine v postopku reševanja.

Odbor ima možnost, da zahtevo iz točke (a)(ii) prvega pododstavka tega odstavka zviša za ustrezen znesek, ki je potreben za zagotovitev, da subjekt v ustreznem obdobju po izvedbi pooblastila za odpis ali konverzijo zadevnih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti v skladu s členom 21, ki ni daljše od enega leta, lahko ohrani zadostno zaupanje trga.

Kadar se uporablja šesti pododstavek tega odstavka, je znesek iz tega pododstavka enak zahtevi po skupnem blažilniku, ki se uporablja po izvedbi pooblastil iz člena 21 te uredbe ali po reševanju skupine v postopku reševanja, zmanjšani za znesek iz točke (a) točke (6) člena 128 Direktive 2013/36/EU.

Znesek iz šestega pododstavka tega odstavka se prilagodi navzdol, če odbor po posvetovanju s pristojnimi organi, vključno z ECB, ugotovi, da bi bilo izvedljivo in verjetno, da nižji znesek zadostuje za to, da se po izvedbi pooblastila iz člena 21 ali po reševanju skupine v postopku reševanja zagotovi zaupanje trga ter poskrbi, da institucija ali subjekt iz člena 12(1) še naprej opravlja ključne ekonomske funkcije in dostopa do financiranja brez

uporabe izredne javnofinančne pomoči, razen prispevkov iz sklada, v skladu s členom 27(7) in členom 76(3). Ta znesek se prilagodi navzgor, če odbor po posvetovanju s pristojnimi organi, vključno z ECB ugotovi, da je višji znesek potreben, da se v ustreznem obdobju, ki ni daljše od enega leta, ohrani zadostno zaupanje trga ter zagotovi, da institucija ali subjekt iz člena 12(1) še naprej opravlja ključne ekonomske funkcije in dostopa do financiranja brez uporabe izredne javnofinančne pomoči, razen prispevkov iz sklada, v skladu s členom 27(7) in členom 76(3).

7. Kadar odbor za določene razrede kvalificiranih obveznosti oceni, da se lahko razumno pričakuje, da bodo na podlagi člena 27(5) v celoti ali delno izključeni iz reševanja s sredstvi upnikov ali da bi se lahko v okviru delnega prenosa v celoti prenesli na prejemnika, se zahteva iz člena 12a(1) izpolni z uporabo kapitala ali drugih kvalificiranih obveznosti, ki zadostujejo za:

(a) pokritje zneska izključenih obveznosti, opredeljenih v skladu s členom 27(5);

(b) zagotovitev izpolnitve pogojev iz odstavka 2.

8. Vsaka odločitev odbora, da naloži minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti na podlagi tega člena, vsebuje obrazložitev, vključno s celovito oceno elementov iz odstavkov 2 do 7 tega člena, ter jo odbor brez odlašanja pregleda, da se upoštevajo morebitne spremembe v zvezi z ravnjo zahteve iz člena 104a Direktive 2013/36/EU.

9. Za namene odstavkov 3 in 6 tega člena se kapitalske zahteve razumejo v skladu s tem, kako pristojni organ izvaja prehodne določbe, določene v poglavjih 1, 2 in 4 naslova I dela 10 Uredbe (EU) št. 575/2013 in v določbah nacionalne zakonodaje za izvajanje možnosti, ki jih pristojnim organom daje navedena uredba.

Člen 12e

Določitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti za subjekte v postopku reševanja v okviru GSPI in pomembne podrejene družbe v Uniji v okviru GSPI zunaj EU

1. Za subjekt v postopku reševanja, ki je GSPI ali del GSPI, zahteva iz člena 12a(1) zajema naslednje:

(a) zahteve iz člena 92a in člena 494 Uredbe (EU) št. 575/2013 ter

(b) vsako dodatno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki jo določi odbor posebej v zvezi s tem subjektom v skladu z odstavkom 3 tega člena.

2. Zahteva iz člena 12a(1) za pomembno podrejeno družbo v Uniji v okviru GSPI zunaj EU zajema naslednje:

(a) zahteve iz člena 92b in člena 494 Uredbe (EU) št. 575/2013 ter

(b) vsako dodatno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki jo določi odbor posebej v zvezi s to pomembno podrejeno družbo v skladu z odstavkom 3 tega člena in se mora izpolniti z uporabo kapitala in obveznosti, ki izpolnjujejo pogoje iz člena 12g in člena 92b(2) Uredbe (EU) št. 575/2013.

3. Odbor dodatno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti iz točke (b) odstavka 1 in točke (b) odstavka 2 naloži samo:

(a) kadar zahteva iz točke (a) odstavka 1 ali točke (a) odstavka 2 tega člena ne zadostuje za izpolnitev pogojev iz člena 12d ter

(b) v obsegu, ki zagotavlja izpolnitev pogojev iz člena 12d.

4. Vsaka odločitev odbora, da naloži dodatno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti na podlagi točke (b) odstavka 1 tega člena ali točke (b) odstavka 2 tega člena, vsebuje obrazložitev, vključno s celovito oceno elementov iz odstavka 3 tega člena, in jo odbor brez odlašanja pregleda, da se upoštevajo morebitne spremembe v zvezi z ravnjo zahteve iz člena 104a Direktive 2013/36/EU, ki se uporablja za skupino v postopku reševanja ali pomembno podrejeno družbo v Uniji v okviru GSPI zunaj EU.

Člen 12f

Uporaba minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti v zvezi s subjekti v postopku reševanja

1. Subjekti v postopku reševanja izpolnijo zahteve iz členov 12c do 12e na konsolidirani podlagi na ravni skupine v postopku reševanja.

2. Odbor po posvetovanju z organom za reševanje, pristojnim na ravni skupine, če ta organ ni odbor, in konsolidacijskim nadzornikom določi zahtevo iz člena 12a(1) za subjekt v postopku reševanja, ki ima sedež v sodelujoči državi članici, na konsolidirani ravni skupine v postopku reševanja, in sicer na podlagi zahtev iz členov od 12c do 12e ter glede na to, ali načrt reševanja predvideva ločeno reševanje podrejenih družb skupine v tretji državi.

3. Za skupine v postopku reševanja, opredeljene v skladu s točko (b) točke 24b člena 3(1), odbor glede na značilnosti solidarnostnega mehanizma in preferenčno strategijo reševanja odloči, kateri subjekti iz skupine v postopku reševanja morajo izpolnjevati zahteve iz člena 12d(3) in (4) ter člena 12e(1), da bi zagotovili, da skupina v postopku reševanja kot celota izpolnjuje zahteve iz odstavkov 1 in 2 tega člena, ter kako morajo to storiti v skladu z načrtom reševanja.

Člen 12g

Uporaba minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti v zvezi s subjekti, ki sami niso subjekti v postopku reševanja

1. Institucije, ki so podrejene družbe subjekta v postopku reševanja ali subjekta v tretji državi, vendar same niso subjekti v postopku reševanja, izpolnijo zahteve iz člena 12d na posamični podlagi.

Odbor lahko po posvetovanju s pristojnimi organi, vključno z ECB, odloči, da bo zahtevo iz tega člena uporabil za subjekt iz točke (b) člena 2, ki je podrejena družba subjekta v postopku reševanja, vendar sam ni subjekt v postopku reševanja.

Z odstopanjem od prvega pododstavka tega odstavka nadrejene družbe v Uniji, ki same niso subjekti v postopku reševanja, vendar so podrejene družbe subjektov v tretji državi, izpolnijo zahteve iz členov 12d in 12e na konsolidirani podlagi.

Za skupine v postopku reševanja, opredeljene v skladu s točko (b) točke 24b člena 3(1), te kreditne institucije, ki so stalno povezane s centralnim organom, vendar same niso subjekti v postopku reševanja, centralni organ, ki sam ni subjekt v postopku reševanja, ter morebitni subjekti v postopku reševanja, za katere ne velja zahteva iz člena 12f (3), izpolnijo člen 12d(6) na posamični podlagi.

Zahteva iz člena 12a(1) za subjekt iz tega odstavka, se določi na podlagi zahtev iz člena 12d.

2. Zahteva iz člena 12a(1) za subjekte iz odstavka 1 tega člena se izpolni z uporabo enega ali več od naslednjega:

(a) z obveznostmi:

(i) ki se izdajo subjektu v postopku reševanja in jih ta kupi bodisi neposredno bodisi posredno prek drugih subjektov v isti skupini v postopku reševanja, ki so obveznosti kupili od subjekta, za katerega velja ta člen, ali se izdajo obstoječemu delničarju, ki ni del iste skupine v postopku reševanja, in jih ta kupi, kolikor izvajanje pooblastila za odpis ali konverzijo v skladu s členom 21 ne vpliva na nadzor, ki ga subjekt v postopku reševanja izvaja nad podrejeno družbo;

(ii) ki izpolnjujejo merila primernosti iz člena 72a Uredbe (EU) št. 575/2013, razen točk (b), (c), (k), (l) in (m) člena 72b(2) ter člena 72b(3) do (5) navedene uredbe;

(iii) ki so v običajnem insolvenčnem postopku razvrščene za obveznostmi, ki ne izpolnjujejo pogoja iz točke (i) in ki niso primerne za kapitalske zahteve;

(iv) za katere velja pooblastilo za odpis ali konverzijo v skladu s členom 21 na način, da je to usklajeno s strategijo reševanja skupine v postopku reševanja, zlasti da ne vpliva na nadzor, ki ga subjekt v postopku reševanja izvaja nad podrejeno družbo;

(v) pridobitev lastništva katerih ni neposredno ali posredno financiran s strani subjekta, za katerega velja ta člen;

(vi) v določbah glede katerih ni eksplicitno ali implicitno navedeno, da bi jih subjekt, za katerega velja ta člen, odpoklical, odkupil, izplačal ali predčasno odplačal, kot je ustrezno, razen v primeru insolventnosti ali likvidacije navedenega subjekta, in tudi subjekt tega na noben način ne navaja;

(vii) določbe glede katerih imetniku ne dajejo pravice do pospešitve prihodnjega plačila obresti ali glavnice, razen v primeru insolventnosti ali likvidacije subjekta, za katerega velja ta člen;

(viii) raven izplačil obresti ali dividend, kot je ustrezno, se za obveznosti ne spremeni na podlagi bonitete subjekta, za katerega velja ta člen, ali njegove nadrejene družbe;

(b) s kapitalom, kakor sledi:

(i) navadnim lastniškim temeljnim kapitalom in

(ii) drugim kapitalom, ki:

— se izda subjektom, ki so vključeni v isto skupino v postopku reševanja, in ga ti kupijo ali

— se izda subjektom, ki niso vključeni v isto skupino v postopku reševanja, in ga ti kupijo, kolikor izvajanje pooblastila za odpis ali konverzijo v skladu s členom 21 ne vpliva na nadzor, ki ga subjekt v postopku reševanja izvaja nad podrejeno družbo.

3. Odbor lahko dopusti, da se zahteva iz člena 21a(1) izpolni v celoti ali delno z jamstvom, ki ga zagotovi subjekt v postopku reševanja, pri čemer so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) podrejena družba in subjekt v postopku reševanja imata sedež v isti sodelujoči državi članici in sta del iste skupine v postopku reševanja;

(b) subjekt v postopku reševanja izpolnjuje zahteve iz člena 12f;

(c) jamstvo se zagotovi vsaj za znesek, enakovreden znesku zahteve, ki se z jamstvom nadomesti;

(d) jamstvo se sproži, ko podrejena družba ni zmožna plačati svojih dolgov ali drugih obveznosti, ko te zapadejo, ali v primeru ugotovitve iz člena 21(3) v zvezi s podrejeno družbo, kar koli nastopi prej;

(e) vsaj 50 % zneska se zavaruje na podlagi dogovora o finančnem zavarovanju, kot je opredeljen v točki (a) člena 2(1) Direktive 2002/47/ES Evropskega parlamenta in Sveta (*);

(f) zavarovanje s premoženjem, ki se uporabi za jamstvo, izpolnjuje zahteve iz člena 197 Uredbe (EU) št. 575/2013 ter je po ustrezno razumnih odbitkih zadostno za to, da se pokrije zavarovani znesek iz točke (e);

(g) zavarovanje s premoženjem, ki se uporabi za jamstvo, je neobremenjeno in se zlasti ne uporabi za zavarovanje drugega jamstva;

(h) dejanska zapadlost zavarovanja s premoženjem izpolnjuje isti pogoj za zapadlost, kot je določen v členu 72c(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, ter

(i) za prenos zavarovanja s subjekta v postopku reševanja na zadevno podrejeno družbo ni pravnih, regulativnih ali operativnih ovir, vključno kadar se v zvezi s subjektom v postopku reševanja sprejme ukrep za reševanje.

Za namene točke (i) prvega pododstavka subjekt v postopku reševanja na zahtevo odbora predloži neodvisno pisno in obrazloženo pravno mnenje ali kako drugače zadovoljivo dokaže, da ni nobenih pravnih, regulativnih ali operativnih ovir za prenos zavarovanja s subjekta v postopku reševanja na zadevno podrejeno družbo.

Člen 12h

Opustitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki se uporablja za subjekte, ki sami niso subjekti v postopku reševanja

1. Odbor lahko opusti uporabo člena 12g v zvezi s podrejeno družbo subjekta v postopku reševanja s sedežem v sodelujoči državi članici, kadar:

(a) imata podrejena družba in subjekt v postopku reševanja sedež v isti sodelujoči državi članici in sta del iste skupine v postopku reševanja;

(b) subjekt v postopku reševanja izpolnjuje zahtevo iz člena 12f;

(c) trenutno ne obstaja niti ni predvidena bistvena dejanska ali pravna ovira za takojšnji prenos kapitala z nadrejene družbe na podrejeno družbo, v zvezi s katero je bila sprejeta ugotovitev v skladu s členom 21(3), ali za to, da bi subjekt v postopku reševanja odplačal obveznosti tej podrejeni družbi, zlasti kadar se v zvezi s subjektom v postopku reševanja sprejme ukrep za reševanje.

2. Odbor lahko opusti uporabo člena 12g v zvezi s podrejeno družbo subjekta v postopku reševanja s sedežem v sodelujoči državi članici, kadar:

(a) imata podrejena in nadrejena družba sedež v isti sodelujoči državi članici in sta del iste skupine v postopku reševanja;

(b) nadrejena družba v tej sodelujoči državi članici izpolnjuje zahtevo iz člena 12a(1) na konsolidirani podlagi;

(c) trenutno ne obstaja niti ni predvidena bistvena dejanska ali pravna ovira za takojšnji prenos kapitala z nadrejene družbe na podrejeno družbo, v zvezi s katero je bila sprejeta ugotovitev v skladu s členom 21(3), ali za to, da bi nadrejena družba odplačala obveznosti tej podrejeni družbi, zlasti kadar se v zvezi z nadrejeno družbo sprejme ukrep za reševanje.

Člen 12i

Opustitev za centralni organ in kreditne institucije, ki so stalno povezane s centralnim organom

Odbor lahko delno ali v celoti opusti uporabo člena 12g v zvezi s centralnim organom ali kreditno institucijo, ki je stalno povezana s centralnim organom, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) kreditna institucija in centralni organ nadzira isti pristojni organ ter imajo sedež v isti sodelujoči državi članici in so del iste skupine v postopku reševanja;

(b) obveznosti centralnega organa in njegovih kreditnih institucij, ki so stalno povezane z njim, so solidarna odgovornost ali pa centralni organ v celoti jamči za obveznosti teh kreditnih institucij;

(c) minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti ter solventnosti in likvidnosti centralnega organa in vseh kreditnih institucij, ki so stalno povezane z njim, se spremljajo kot celota na podlagi konsolidiranih računovodskih izkazov teh institucij;

(d) v primeru opustitve za kreditno institucijo, ki je stalno povezana s centralnim organom, je vodstvo centralnega organa pooblaščeno za izdajanje navodil vodstvu takih institucij;

(e) zadevna skupina v postopku reševanja izpolnjuje zahtevo iz člena 12f(3) ter

(f) ni trenutnih ali predvidenih bistvenih praktičnih ali pravnih ovir za takojšnji prenos kapitala ali za odplačilo obveznosti med centralnim organom in kreditnimi institucijami, stalno povezanimi z njim, v primeru reševanja.

Člen 12j

Kršitve minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti

1. Vsaka kršitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti iz člena 12f ali člena 12g se obravnava na podlagi vsaj enega od naslednjih elementov:

(a) pooblastil za zmanjšanje ali odpravo ovir za rešljivost v skladu s členom 10;

(b) pooblastil iz člena 10a;

(c) ukrepov iz člena 104 Direktive 2013/36/EU;

(d) ukrepov za zgodnje posredovanje v skladu s členom 13;

(e) upravnih kazni in drugih upravnih ukrepov v skladu s členoma 110 in 111 Direktive 2014/59/EU.

Poleg tega lahko odbor ali ECB v skladu s členom 18 opravi oceno, ali institucija propada ali bo verjetno propadla.

2. Odbor, organi za reševanje in pristojni organi sodelujočih držav članic se pri izvajanju svojih pooblastil iz odstavka 1 med sabo posvetujejo.

Člen 12k

Prehodne ureditve in ureditve po končanem reševanju

1. Z odstopanjem od člena 12a(1) odbor in nacionalni organi za reševanje določijo ustrezna prehodna obdobja, v katerih subjekti iz člena 12(1) in (3) izpolnijo zahteve iz člena 12f ali člena 12g ali zahteve, ki so posledica uporabe člena 12c(4), (5) ali (7), kot je ustrezno. Subjekti zahteve iz člena 12f ali 12g ali zahteve, ki so posledica uporabe člena 12c(4), (5) ali (7), izpolnjujejo od 1. januarja 2024.

Odbor določi vmesne ciljne ravni za zahteve iz člena 12f ali 12g ali za zahteve, ki so posledica uporabe člena 12c (4), (5) ali (7), kot je ustrezno, ki jih morajo subjekti iz člena 12(3) in (4) izpolnjevati 1. januarja 2022. Vmesne ciljne ravni praviloma zagotavljajo linearno povečevanje kapitala in kvalificiranih obveznosti zaradi približevanja zahtevi.

Odbor lahko določi prehodno obdobje, ki se konča po 1. januarju 2024, kadar je to ustrezno utemeljeno in primerno glede na merila iz odstavka 7 ter ob upoštevanju:

(a) razvoja finančnega položaja subjekta;

(b) možnosti, da bo subjekt v razumnem roku zmožen zagotoviti skladnost z zahtevami iz člena 12f ali člena 12g ali z zahtevo, ki je posledica uporabe člena 12c(4), (5) ali (7), ter

(c) dejstva, ali je subjekt zmožen nadomestiti obveznosti, ki ne izpolnjujejo več meril primernosti ali zapadlosti iz členov 72b in 72c Uredbe (EU) št. 575/2013 ter člena 12c ali člena 12g(2) te uredbe, in če ni, ali je ta nezmožnost omejena na posamezni primer ali je posledica motenj na trgu.

2. Subjekti v postopku reševanja najnižjo raven zahtev iz člena 12d(4) ali (5) izpolnjujejo od 1. januarja 2022.

3. Minimalne ravni zahtev iz člena 12d(4) in (5) se ne uporabljajo v dveh letih po datumu:

(a) ko je odbor ali nacionalni organ za reševanje uporabil instrument za reševanje s sredstvi upnikov ali

(b) ko je subjekt v postopku reševanja vzpostavil alternativni ukrep zasebnega sektorja iz točke (b) člena 18(1), na podlagi katerega so se kapitalski instrumenti in druge obveznosti odpisali ali konvertirali v navadne lastniške temeljne instrumente, ali ko se je v zvezi s tem subjektom v postopku reševanja izvedlo pooblastilo za odpis ali konverzijo v skladu s členom 21, da bi se subjekt v postopku reševanja dokapitaliziral brez uporabe instrumentov za reševanje.

4. Zahteve iz člena 12c(4) in (7) ter člena 12d(4) in (5), kot je ustrezno, se v treh letih po datumu, ko sta bila subjekt v postopku reševanja ali skupina, katere del je subjekt v postopku reševanja, opredeljena kot GSPI ali se je subjekt v postopku reševanja znašel v položaju iz člena 12d(4) ali (5), ne uporabljajo.

5. Z odstopanjem od člena 12a(1) odbor in nacionalni organi za reševanje določijo ustrezno prehodno obdobje, v katerem morajo subjekti, za katere so bili uporabljeni instrumenti za reševanje ali pooblastilo za odpis ali konverzijo iz člena 21, izpolnjevati zahteve iz člena 12f ali 12g ali zahtevo, ki je posledica uporabe člena 12c(4), (5) ali (7), kot je ustrezno.

6. Odbor in nacionalni organi za reševanje za namene odstavkov 1 do 5 subjektu sporočijo načrtovano minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti za vsako 12-mesečno obdobje med prehodnim obdobjem, da se omogoči postopno povečevanje sposobnosti subjekta za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo. Ob koncu prehodnega obdobja je minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti enaka znesku, določenemu v skladu s členom 12c(4), (5) ali (7), členom 12d(4) ali (5), členom 12f ali členom 12g, kot je ustrezno.

7. Odbor pri določanju prehodnih obdobij upošteva:

(a) razširjenost vlog in odsotnost dolžniških instrumentov v modelu financiranja;

(b) dostop do kapitalskih trgov za kvalificirane obveznosti;

(c) v kakšnem obsegu so subjekti v postopku reševanja odvisni od navadnega lastniškega temeljnega kapitala za izpolnitev zahteve iz člena 12f.

8. Ob upoštevanju odstavka 1 se odboru ne prepreči, da naknadno popravi prehodno obdobje ali morebitno načrtovano minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, sporočeno na podlagi odstavka 6.

(*) Direktiva 2002/47/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. junija 2002 o dogovorih o finančnem zavarovanju (UL L 168, 27.6.2002, str. 43).“;

(7) člen 16 se spremeni:

(a) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Odbor sprejme ukrep za reševanje v zvezi z nadrejeno družbo iz točke (b) člena 2, kadar so izpolnjeni pogoji iz člena 18(1).“

(b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Odbor se lahko ne glede na dejstvo, da nadrejena družba ne izpolnjuje pogojev iz člena 18(1), odloči za ukrep za reševanje v zvezi s to nadrejeno družbo, kadar je ta subjekt v postopku reševanja in kadar ena ali več njenih podrejenih družb, ki so institucije, vendar niso subjekti v postopku reševanja, same izpolnjujejo pogoje iz člena 18(1), če je stanje njihovih sredstev in obveznosti tako, da njihov propad ogroža institucijo ali skupino kot celoto, ukrep za reševanje v zvezi z navedeno nadrejeno družbo pa je potreben za reševanje teh podrejenih družb, ki so institucije, ali za reševanje zadevne skupine v postopku reševanja kot celote.“;

(8) člen 18 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) ob upoštevanju časovnega okvira in drugih ustreznih okoliščin ne obstaja razumna verjetnost, da bi lahko kakršni koli alternativni ukrepi zasebnega sektorja, vključno z ukrepi v okviru institucionalne sheme za zaščito vlog, ali nadzorni ukrepi, vključno z ukrepi zgodnjega posredovanja ali odpisom ali konverzijo zadevnih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti v skladu s členom 21, sprejeti v zvezi s subjektom, preprečili propad subjekta v razumnem času.“;

(b) vstavi se naslednji odstavek:

„1a. Odbor lahko v skladu z odstavkom 1 sprejme shemo za reševanje v zvezi s centralnim organom in vsemi kreditnimi institucijami, ki so stalno povezane z njim in so del iste skupine v postopku reševanja, kadar ta skupina kot celota izpolnjuje pogoje iz prvega pododstavka odstavka 1.“;

(9) v členu 20 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se besedilo „kapitalskih instrumentov“ nadomesti z besedilom „kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti v skladu s členom 21“;

(b) odstavek 5 se spremeni:

(i) v točki (a) se besedilo „kapitalskih instrumentov“ nadomesti z besedilom „kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti v skladu s členom 21“;

(ii) točki (c) in (d) se nadomestita z naslednjim:

„(c) kadar se uporabi pooblastilo za odpis ali konverzijo zadevnih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti v skladu s členom 21(7), prispevati k odločitvi o obsegu razveljavitve ali zmanjšanja vrednosti lastniških instrumentov in o obsegu odpisa ali konverzije zadevnih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti;

(d) kadar se uporabi instrument za reševanje s sredstvi upnikov, prispevati k odločitvi o obsegu odpisa ali konverzije obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument reševanja s sredstvi upnikov.“;

(iii) v točki (g) se besedilo „kapitalskih instrumentov“ nadomesti z besedilom „kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti v skladu s členom 21“;

(c) v odstavkih 6, 13 in 15 se besedilo „kapitalskih instrumentov“ nadomesti z besedilom „kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti v skladu s členom 21“;

(10) člen 21 se spremeni:

(a) naslov se nadomesti z naslednjim:

„**Odpis ali konverzija kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti**“;

(b) v uvodnem stavku in točki (b) odstavka 1 se besedilo „kapitalskih instrumentov“ v ustreznem sklonu nadomesti z besedilom „kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti iz odstavka 7a“ v ustreznem sklonu;

(c) v točki (b) odstavka 3 se besedilo „kapitalskih instrumentov“ nadomesti z besedilom „kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti iz odstavka 7a“;

„(d) odstavek 7 se nadomesti z naslednjim:

„7. Če je izpolnjen eden ali več pogojev iz odstavka 1, odbor na podlagi postopka iz člena 18 določi, ali je treba pooblastila za odpis ali konverzijo zadevnih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti izvajati posamezno ali v kombinaciji z ukrepom za reševanje v skladu s postopkom iz člena 18.

Kadar je subjekt v postopku reševanja zadevne kapitalske instrumente in kvalificirane obveznosti kupil posredno prek drugih subjektov v isti skupini v postopku reševanja, se pooblastilo za odpis ali konverzijo teh zadevnih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti izvaja skupaj z izvajanjem enakega pooblastila na ravni nadrejene družbe zadevnega subjekta ali na ravni drugih nadrejenih družb, ki niso subjekti v postopku reševanja, tako da se izgube dejansko prenesejo na subjekt v postopku reševanja, ki zadevni subjekt dokapitalizira.

Po izvajanju pooblastila za odpis ali konverzijo zadevnih kapitalskih instrumentov ali kvalificiranih obveznosti neodvisno od ukrepa za reševanje se opravi vrednotenje iz člena 20(16) in se uporabi točka (e) člena 76(1).“;

(e) vstavita se naslednja odstavka:

„7a. Pooblastilo za odpis ali konverzijo kvalificiranih obveznosti neodvisno od ukrepa za reševanje se lahko izvaja samo v zvezi s kvalificiranimi obveznostmi, ki izpolnjujejo pogoje iz točke (a) člena 12g(2) te uredbe, razen pogoja v zvezi s preostalo zapadlostjo obveznosti, kot je določeno v členu 72c(1) Uredbe (EU) št. 575/2013.

Kadar se izvaja navedeno pooblastilo, se odpis ali konverzija izvede v skladu z načelom iz točke (g) člena 15(1).

7b. Kadar se ukrep za reševanje sprejme v zvezi s subjektom v postopku reševanja, ali, v izjemnih okoliščinah ob odstopanju od načrta reševanja, v zvezi s subjektom, ki ni subjekt v postopku reševanja, se znesek, ki se zmanjša, odpiše ali konvertira v skladu s členom 21(10) na ravni takšnega subjekta, upošteva pri pragih iz točke (a) člena 27(7), ki se uporabljajo za zadevni subjekt.“;

(f) v drugem pododstavku odstavka 8 se besedilo „kapitalskih instrumentov“ v ustreznem sklonu nadomesti z besedilom „kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti iz odstavka 7a“ v ustreznem sklonu;

(g) v odstavku 10 se doda naslednja točka:

„(d) glavnica kvalificiranih obveznosti iz odstavka 7a se v obsegu, ki je potreben za dosego ciljev reševanja iz člena 14, ali do zmogljivosti zadevnih kvalificiranih obveznosti odpiše ali konvertira v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala ali oboje, kar je nižje.“;

(11) člen 27 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se besedilo „upravičene obveznosti“ nadomesti z besedilom „obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov“;

(b) odstavek (3) se spremeni:

(i) točka (f) se nadomesti z naslednjim:

„(f) obveznostmi do sistemov ali operaterjev sistemov, določenih v skladu z Direktivo 98/26/ES Evropskega parlamenta in Sveta (*), ali njihovih udeležencev, ki so posledica udeležbe v takšnem sistemu in katerih preostala zapadlost je krajša od sedem dni, ali do CNS, ki jim je bilo v Uniji izdano dovoljenje na podlagi člena 14 Uredbe (EU) št. 648/2012, in CNS iz tretjih držav, ki jih priznava ESMA na podlagi člena 25 navedene uredbe;

(*) Direktiva 98/26/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 1998 o dokončnosti poravnave pri plačilih in sistemih poravnave vrednostnih papirjev (UL L 166, 11.6.1998, str. 45).“;

(ii) doda se naslednja točka:

„(h) obveznosti do subjektov iz točke (a), (b), (c) ali (d) člena 1(1) Direktive 2014/59/EU, ki so del iste skupine v postopku reševanja, ne da bi bili sami subjekti v postopku reševanja, ne glede na njihovo zapadlost, razen če so te obveznosti v skladu z ustreznim nacionalnim pravom sodelujoče države članice o običajnem insolvenčnem postopku, veljavno 28. decembra 2020, razvrščene za navadnimi nezavarovanimi obveznostmi; če se ta izjema uporablja, odbor oceni, ali znesek postavk, ki so v skladu s členom 12g(2), zadostuje za podporo izvajanju preferenčne strategije reševanja.“;

(c) v odstavku 4 se besedilo „obveznosti, upravičene do instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov“ nadomesti z besedilom „obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov“;

(d) v odstavku 5 se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Odbor temeljito oceni, ali bi bilo treba obveznosti do institucij ali subjektov, ki so del iste skupine v postopku reševanja, ne da bi bili sami subjekti v postopku reševanja, in ki niso izključene iz uporabe pooblastil za odpis in konverzijo na podlagi točke (h) odstavka 3, izključiti ali delno izključiti na podlagi točk (a) do (d) prvega pododstavka, da se zagotovi učinkovita izvedba strategije reševanja.

Kadar je obveznost, za katero je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov, ali razred obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov, izvzet ali delno izvzet v skladu s tem odstavkom, se lahko raven odpisa ali konverzije, ki se uporablja za druge obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov, poveča zaradi upoštevanja tovrstnega izvzetja, pod pogojem, da se pri ravni odpisa in konverzije, ki se uporablja za obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov, spoštujejo načela iz točke (g) člena 15(1).“;

(e) odstavek 6 se nadomesti z naslednjim:

„6. Kadar obveznost, za katero je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov, ali razred obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov, ki je v skladu z odstavkom 5 izvzet ali delno izvzet, in izgube, ki bi jih te obveznosti krile, niso bile v celoti prenesene na druge upnike, se lahko instituciji v postopku reševanja zagotovi prispevek iz sklada, da stori eno ali oboje od naslednjega:

(a) pokrije vse izgube, ki niso bile pokrite z obveznostmi, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov, in v skladu s točko (a) odstavka 13 zagotovi, da je neto vrednost sredstev institucije v postopku reševanja zopet enaka nič;

(b) kupi lastniške instrumente ali kapitalske instrumente v instituciji v postopku reševanja za dokapitalizacijo institucije v skladu s točko (b) odstavka 13.“;

(f) v točki (a) odstavka 7 se besedilo „upravičenih obveznosti“ nadomesti z besedilom „obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov“;

(g) v odstavku 13 se besedilo „upravičene obveznosti“ nadomesti z besedilom „obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov“;

(12) v členu 31(2) se besedilo „členu 45(9) do (13)“ nadomesti z besedilom „členu 45h“;

(13) v členu 32(1) se beseda „12“ nadomesti z besedilom „12 do 12k“.

Člen 2

Začetek veljavnosti

1. Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

2. Ta uredba se začne uporabljati od 28. decembra 2020.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 20. maja 2019

Za Evropski parlament	*Za Svet*
Predsednik	*Predsednik*
A. TAJANI	G. CIAMBA